

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-193-18

Druk nr 3119

Warszawa, 2 stycznia 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych^{1), 2)}

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) wymagania dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych;
- 2) tryb postępowania w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej, lub aplikacji mobilnej;
- 3) zasady monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych lub aplikacji mobilnych oraz prowadzenia sprawozdawczości w zakresie dostępności cyfrowej;
- 4) wymagania dotyczące treści, przeglądu i aktualizacji deklaracji dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz ich publikacji;
- 5) kompetencje organu właściwego w sprawach monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz nadzoru nad stosowaniem przepisów ustawy.

Art. 2. Ustawę stosuje się do:

- 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.³⁾),
- 2) innych, niż określone w pkt 1, państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej,
- 3) innych, niż określone w pkt 1, osób prawnych, utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 327 z 02.12.2016, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669, 1693, 2245 i 2354.

przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot:

- a) finansują je w ponad 50% lub
- b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub
- c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub
- d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,

4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1–3

– posiadających strony internetowe lub aplikacje mobilne, lub zarządzających elementami stron internetowych, lub aplikacji mobilnych zamieszczonymi w środowisku umożliwiającym zapewnienie dostępności cyfrowej treści, zwanych dalej „podmiotami publicznymi”.

Art. 3. 1. Ustawy nie stosuje się do stron internetowych i aplikacji mobilnych:

- 1) dostawców usług medialnych, o których mowa w art. 1a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414 i 2111 oraz z 2018 r. poz. 650, 915 i 1717);
- 2) organizacji pozarządowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2018 r. poz. 450, 650, 723 i 1365), chyba że prowadzą one działalność w sferze zadań publicznych wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 6, 7 lub 10 tej ustawy.

2. Ustawy nie stosuje się do następujących elementów stron internetowych i aplikacji mobilnych:

- 1) multimediiów nadawanych na żywo;
- 2) multimediiów opublikowanych przed dniem 23 września 2020 r.;
- 3) dokumentów tekstowych i tekstowo-graficznych, dokumentów utworzonych w programach przeznaczonych do tworzenia prezentacji lub arkuszy kalkulacyjnych, opublikowanych przed dniem 23 września 2018 r., chyba że ich zawartość jest niezbędna do realizacji bieżących zadań podmiotu publicznego;
- 4) map oraz map interaktywnych, w tym geoportali, pod warunkiem, że w przypadku map interaktywnych i geoportali przeznaczonych do zastosowań nawigacyjnych dane teadresowe i położenie geograficzne prezentowane są w sposób dostępny cyfrowo;
- 5) treści będących w posiadaniu podmiotu publicznego:
 - a) które nie zostały przez niego lub na jego rzecz wytworzone albo przez niego nabyte, albo

- b) których dostosowanie do wymagań dostępności cyfrowej wymaga modyfikacji, do której ten podmiot publiczny nie jest uprawniony;
- 6) treści prezentowanych w intranecie lub ekstranecie, opublikowanych przed dniem 23 września 2018 r. i niepoddawanych od tego czasu przebudowom i zmianom polegającym w szczególności na zmianie wyglądu lub struktury prezentowanych informacji albo zmianie sposobu publikowania informacji;
- 7) treści prezentujących dzieła sztuki i zabytki w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067 i 2245), materiały archiwalne w rozumieniu ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 r. poz. 217, 357, 398 i 650), muzealia w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2018 r. poz. 720 i 1669) oraz materiały biblioteczne w rozumieniu ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2018 r. poz. 574 i 1669), których nie można przedstawić w sposób dostępny cyfrowo, gdyż utworzenie dostępnej cyfrowo prezentacji:
 - a) wiązałoby się z utratą autentyczności powielanego elementu lub
 - b) nie jest możliwe z przyczyn technicznych, lub
 - c) wiązałoby się z poniesieniem nadmiernie wysokich kosztów;
- 8) treści niewykorzystywanych do realizacji bieżących zadań podmiotu publicznego oraz nieaktualnianych lub niepoddawanych po dniu 23 września 2019 r. przebudowom i zmianom polegającym w szczególności na zmianie wyglądu lub struktury prezentowanych informacji albo na zmianie sposobu publikowania informacji.

Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) aplikacja mobilna – publicznie dostępne oprogramowanie z interfejsem dotykowym zaprojektowane do wykorzystania na przenośnych urządzeniach elektronicznych, z wyłączeniem aplikacji przeznaczonych do użytku na przenośnych komputerach osobistych;
- 2) ekstranet – niepubliczną sieć telekomunikacyjną, do której dostęp może być uzyskiwany z punktów dostępu usytuowanych w więcej niż jednej strukturze organizacyjnej lub organizacji;
- 3) elementy strony internetowej lub aplikacji mobilnej – tekst, grafikę, wykresy, mapy, multimedia, animacje, pliki oraz narzędzia do interaktywnego przesyłania danych;
- 4) funkcjonalność – właściwość strony internetowej lub aplikacji mobilnej umożliwiającą użytkownikowi skorzystanie ze wszystkich oferowanych przez nie funkcji;

- 5) intranet – niepubliczną sieć telekomunikacyjną, do której dostęp może być uzyskiwany z punktów dostępu usytuowanych w jednej strukturze organizacyjnej lub organizacji;
- 6) kompatybilność – właściwość strony internetowej lub aplikacji mobilnej umożliwiającej tej stronie lub aplikacji współpracę z możliwie największą liczbą programów, w tym z narzędziami i programami wspomagającymi osoby niepełnosprawne;
- 7) multimedia – dźwięk, wideo, prezentowane również w sposób interaktywny, lub połączenie tych form przekazu;
- 8) nawigacja – zespół funkcji obejmujących menu oraz linki do elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej, takich jak nagłówki, listy lub tabele, pozwalających użytkownikowi na przemieszczanie się między elementami strony internetowej lub aplikacji mobilnej;
- 9) postrzegalność – właściwość strony internetowej lub aplikacji mobilnej umożliwiającej jej odbiór przez użytkownika za pomocą zmysłu słuchu, wzroku lub dotyku;
- 10) strona internetowa – zbiór uporządkowanych logicznie, połączonych ze sobą przez nawigację oraz linki, elementów prezentowanych za pomocą przeglądarki internetowej pod jednolitym adresem elektronicznym;
- 11) zrozumiałość – właściwość strony internetowej lub aplikacji mobilnej umożliwiającej użytkownikowi tych stron i aplikacji zrozumienie treści i sposobu ich prezentacji.

Art. 5. 1. Dostępność cyfrowa strony internetowej i aplikacji mobilnej polega na zapewnieniu ich funkcjonalności, kompatybilności, postrzegalności i zrozumiałości.

2. Podmioty publiczne zapewniają dostępność cyfrową przez spełnienie przez ich stronę internetową lub aplikację mobilną wymagań określonych w załączniku do ustawy.

Art. 6. W przypadku gdy podmiot publiczny publikuje informacje na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej innej niż strona internetowa lub aplikacja mobilna podmiotu publicznego i informacje te nie spełniają wymagań dostępności cyfrowej, podmiot ten publikuje te same informacje na wybranej spośród posiadanych przez siebie stron internetowych lub aplikacji mobilnych, w sposób dostępny cyfrowo.

Art. 7. 1. W przypadku gdy podmiot publiczny nie jest w stanie zapewnić dostępności cyfrowej elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej, zapewnia alternatywny sposób dostępu do tego elementu.

2. Alternatywny sposób dostępu polega w szczególności na zapewnieniu kontaktu telefonicznego, korespondencyjnego, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,

o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219 oraz z 2018 r. poz. 650), lub za pomocą tłumacza języka migowego, lub tłumacza-przewodnika, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824), jeżeli podmiot publiczny udostępnia taką możliwość.

Art. 8. 1. Podmiot publiczny, z wyłączeniem podmiotu, którego zadaniem publicznym jest prowadzenie działalności na rzecz osób niepełnosprawnych lub osób starszych, może nie zapewniać dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej, jeżeli wiązałoby się to z poniesieniem nadmiernych kosztów.

2. Podmiot publiczny zapewnia dostępność cyfrową:

- 1) strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej;
- 2) następujących elementów i funkcji strony internetowej lub aplikacji mobilnej:
 - a) danych teleadresowych podmiotu publicznego oraz linku do strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu publicznego, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów podmiot publiczny jest obowiązany do jej prowadzenia,
 - b) narzędzi służących do kontaktu z podmiotem publicznym,
 - c) nawigacji,
 - d) deklaracji dostępności strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego, zwanej dalej „deklaracją dostępności”,
 - e) informacji dotyczących sytuacji kryzysowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1401 i 1560) oraz innych informacji związanych z bezpieczeństwem publicznym publikowanych przez podmiot publiczny,
 - f) dokumentów urzędowych oraz wzorów umów lub wzorów innych dokumentów przeznaczonych do zaciągania zobowiązań cywilnoprawnych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot publiczny przeprowadza uprzednią ocenę zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej obejmującą:

- 1) ocenę zwiększenia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego, uzupełnioną o informację, w jakim stopniu zawartość strony internetowej lub aplikacji mobilnej może dotyczyć osób niepełnosprawnych;
- 2) szacowanie kosztów podmiotu publicznego niezbędnych do zapewnienia dostępności cyfrowej;

- 3) wskazanie okresu aktualności publikowanego elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej;
- 4) informację dotyczącą liczby użytkowników korzystających z danej strony internetowej lub aplikacji mobilnej w okresie aktualności informacji zawartej w publikowanym elemencie strony internetowej lub aplikacji mobilnej;
- 5) wskazanie okresu funkcjonowania danej strony internetowej lub aplikacji mobilnej wraz z częstotliwością publikacji w nich nowych treści.

4. Wyniki przeprowadzonej oceny zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej dołącza się do deklaracji dostępności.

Art. 9. Jednostki organizacyjne jednostek samorządu terytorialnego, będące jednostkami sektora finansów publicznych, oraz gminne osoby prawne, w rozumieniu art. 2 pkt 3, mogą zapewnić dostępność cyfrową elementów stron internetowych lub aplikacji mobilnych określonych w art. 8 ust. 2 pkt 2 przez ich umieszczenie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub wybranej stronie internetowej jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 10. 1. Podmioty publiczne sporządzają deklarację dostępności w sposób zgodny z wymaganiami określonymi w art. 5.

2. Deklarację dostępności sporządza się z wykorzystaniem wzoru określonego w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1523 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej wzór oświadczenia w sprawie dostępności zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 103), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2018/1523”.

3. Deklaracja dostępności zawiera elementy, o których mowa w sekcji 1 załącznika do decyzji wykonawczej 2018/1523.

4. Deklaracja dostępności zawiera ponadto:

- 1) datę publikacji strony internetowej lub aplikacji mobilnej;
- 2) datę ostatniej aktualizacji strony internetowej lub aplikacji mobilnej, po dokonaniu istotnej zmiany jej zawartości, polegającej w szczególności na zmianie wyglądu lub struktury prezentowanych informacji albo zmianie sposobu publikowania informacji;
- 3) informację lub link do informacji o sposobie, na podstawie którego została dokonana ocena dostępności cyfrowej;

- 4) dane teleadresowe siedziby podmiotu publicznego wraz ze wskazaniem danych kontaktowych osoby wyznaczonej do realizacji spraw w zakresie dostępności cyfrowej w tym podmiocie publicznym;
- 5) informacje na temat utworzonych na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej skrótów klawiszowych służących przemieszczaniu się po elementach strony internetowej lub aplikacji mobilnej i uruchamianiu dostępnych na nich funkcji;
- 6) informację o dostępności architektonicznej dla osób niepełnosprawnych siedziby podmiotu publicznego;
- 7) informację o dostępności tłumacza języka migowego za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej albo informację o jej braku wraz z informacją o metodach umożliwiających skorzystanie z tej funkcji;
- 8) link do deklaracji dostępności aplikacji mobilnej, w przypadku posiadania przez podmiot publiczny aplikacji mobilnej;
- 9) informację o możliwości powiadomienia podmiotu publicznego o braku dostępności cyfrowej, o którym mowa w art. 18 ust. 1;
- 10) link do strony internetowej Rzecznika Praw Obywatelskich.

5. Deklaracja dostępności aplikacji mobilnej zawiera dodatkowo wskazanie adresu elektronicznego, pod którym możliwe jest pobranie i zainstalowanie danej aplikacji mobilnej.

6. Deklaracja dostępności może zawierać także informacje, o których mowa w pkt 1, 2, 5 i 7 w sekcji 2 załącznika do decyzji wykonawczej 2018/1523.

7. Podmiot publiczny publikuje deklarację dostępności:

- 1) strony internetowej – na tej stronie internetowej;
- 2) aplikacji mobilnej – na stronie internetowej wybranej spośród stron internetowych posiadanych przez ten podmiot, a w przypadku aplikacji mobilnych utworzonych po dniu 23 czerwca 2021 r. – również w tej aplikacji mobilnej.

8. Podmiot publiczny umieszcza link do opublikowanej deklaracji dostępności w taki sposób, aby użytkownik strony internetowej mógł mieć do niego dostęp podczas nawigacji po stronie internetowej.

9. Podmiot publiczny, publikując deklarację dostępności aplikacji mobilnej, umieszcza link do niej w miejscu, z którego pobierana jest aplikacja mobilna.

Art. 11. Podmioty publiczne dokonują przeglądu i aktualizacji deklaracji dostępności do dnia 31 marca każdego roku oraz niezwłocznie w każdym przypadku, gdy strona internetowa lub aplikacja mobilna podlega zmianom mogącym mieć wpływ na jej dostępność cyfrową.

Art. 12. Minister właściwy do spraw informatyzacji:

- 1) sprawuje nadzór nad stosowaniem przepisów ustawy;
- 2) monitoruje, raz w roku, zapewnienie dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, zgodnie z metodyką monitorowania określoną w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1524 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej metodykę monitorowania i zasady przekazywania przez państwa członkowskie sprawozdań zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 108, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2018/1524”;
- 3) sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie z wyników monitorowania, o którym mowa w pkt 2, zgodnie z instrukcjami w zakresie sprawozdawczości, o których mowa w załączniku II do decyzji wykonawczej 2018/1524;
- 4) prowadzi działania informacyjne oraz programy edukacyjne na rzecz poszerzania wiedzy i budowania świadomości z zakresu dostępności cyfrowej;
- 5) udostępnia informacje i dobre praktyki dotyczące przeprowadzania oceny zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej, o której mowa w art. 8 ust. 3;
- 6) prowadzi stronę internetową zawierającą informacje o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, w tym zalecenia dotyczące tworzenia i utrzymywania dostępnych cyfrowo stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 12 pkt 1:

- 1) występuje do podmiotów publicznych w sprawach związanych z dostępnością cyfrową, w tym z zapytaniem o liczbę i sposób załatwienia skarg w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej, lub aplikacji mobilnej;
- 2) nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, kary pieniężne na podmioty publiczne w sprawach związanych z dostępnością cyfrową.

⁴⁾ Zmiana wymienionej decyzji wykonawczej została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 259 z 16.10.2018, str. 43.

2. Podmiot, do którego zostało skierowane wystąpienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ustosunkowuje się do tego wystąpienia w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza wykaz adresów stron internetowych podmiotów publicznych we współpracy z Naukową i Akademicką Siecią Komputerową – Państwowym Instytutem Badawczym.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, do dnia 28 lutego każdego roku, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wykaz podmiotów publicznych wpisanych do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON) ustalony na podstawie cech zgromadzonych w rejestrze, według stanu rejestru na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji zawartych w deklaracjach dostępności, sporządza wykaz aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji, do dnia 30 kwietnia każdego roku, publikuje na stronie internetowej, o której mowa w art. 12 pkt 6, wykaz adresów stron internetowych i wykaz aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

5. Podmioty publiczne weryfikują aktualność wykazów, o których mowa w ust. 4, w zakresie swoich stron internetowych lub aplikacji mobilnych oraz informują ministra właściwego do spraw informatyzacji o konieczności ich uzupełnienia, w terminie 30 dni od dnia publikacji tych wykazów.

6. Wykazy, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw informatyzacji uzupełnia o strony internetowe lub aplikacje mobilne, w przypadku gdy w wyniku przeprowadzonej analizy oraz na podstawie informacji, o których mowa w ust. 5, stwierdzi, że strony internetowe lub aplikacje mobilne powinny podlegać obowiązkowi zapewniania dostępności cyfrowej.

Art. 15. Minister właściwy do spraw informatyzacji na podstawie wykazów, o których mowa w art. 14 ust. 4, oraz w oparciu o metodykę monitorowania określoną w decyzji wykonawczej 2018/1524 wybiera strony internetowe oraz aplikacje mobilne, które będą podlegały monitorowaniu zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

Art. 16. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informacje o wynikach monitorowania, o którym mowa w art. 12 pkt 2, w terminie trzech miesięcy od dnia jego przeprowadzenia.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza, w sposób dostępny cyfrowo, i przekazuje Komisji Europejskiej, co trzy lata, sprawozdanie z wyników monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, zwane dalej „sprawozdaniem”.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia sprawozdanie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej w terminie 30 dni od dnia jego przekazania Komisji Europejskiej.

3. Sprawozdanie zawiera informacje o:

- 1) liczbie monitorowanych stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych;
- 2) wynikach monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych;
- 3) szacowanej liczbie użytkowników stron internetowych i aplikacji mobilnych podlegających monitorowaniu;
- 4) trybie składania i rozpatrywania żądań o zapewnienie dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego oraz o zasadach wnoszenia i trybie rozpatrywania skarg w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego;
- 5) których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a–c decyzji wykonawczej 2018/1524;
- 6) sposobie i trybie konsultowania zagadnień związanych z dostępnością cyfrową stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych;
- 7) działaniach podejmowanych w celu poszerzania wiedzy, budowania świadomości oraz upubliczniania informacji o zmianach w zakresie dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych;
- 8) dotychczasowych działaniach podjętych przy zapewnianiu dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych;
- 9) programach edukacyjnych i działaniach informacyjnych dotyczących dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych;
- 10) procedurze upubliczniania informacji na temat zmian w obszarze polityki dostępności cyfrowej w odniesieniu do stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

4. Sprawozdanie może zawierać dodatkowe informacje, o których mowa w pkt 3.2. i 4 załącznika II do decyzji wykonawczej 2018/1524.

Art. 18. 1. Każdy, bez konieczności wykazania interesu prawnego lub faktycznego, ma prawo poinformować podmiot publiczny o braku dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej, lub aplikacji mobilnej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, każdy ma prawo wystąpić do podmiotu publicznego z żądaniem zapewnienia dostępności cyfrowej wskazanej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej, w tym elementów, o których mowa w art. 3 ust. 2, oraz elementów niedostępnych cyfrowo na podstawie art. 8 ust. 1, albo o jego udostępnienie za pomocą alternatywnego sposobu dostępu, o którym mowa w art. 7 ust. 2.

3. Żądanie zawiera:

- 1) dane kontaktowe osoby występującej z żądaniem;
- 2) wskazanie strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego, które mają być dostępne cyfrowo;
- 3) wskazanie sposobu kontaktu z osobą występującą z żądaniem;
- 4) wskazanie alternatywnego sposobu dostępu, jeżeli dotyczy.

4. Zapewnienie dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego następuje bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia wystąpienia z żądaniem.

5. Jeżeli zapewnienie dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego nie może nastąpić w terminie, o którym mowa w ust. 4, podmiot publiczny niezwłocznie powiadamia osobę występującą z żądaniem o przyczynach opóźnienia oraz terminie, w którym zapewni dostępność cyfrową wskazanej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej, jednak nie dłuższym niż dwa miesiące od dnia wystąpienia z żądaniem.

6. Podmiot publiczny odmawia zapewnienia dostępności cyfrowej elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej, jeżeli wiązałoby się to z ryzykiem naruszenia integralności lub wiarygodności przekazywanych informacji.

7. Jeżeli niedostępny cyfrowo element strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego nie może zostać udostępniony zgodnie z żądaniem, podmiot publiczny niezwłocznie powiadamia osobę występującą z żądaniem o przyczynach braku możliwości

zapewnienia dostępności cyfrowej wskazanego elementu i wskazuje, w jaki inny sposób i w jakiej innej formie element ten może zostać udostępniony.

8. W przypadku odmowy zapewnienia dostępności cyfrowej wskazanej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub wskazanego elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego albo w przypadku braku zgody osoby występującej z żądaniem na udostępnienie, zgodnie z ust. 7, osoba występująca z żądaniem ma prawo do złożenia skargi w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej.

9. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej stosuje się przepisy działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096).

Art. 19. 1. Karze pieniężnej podlega podmiot publiczny, który:

- 1) w sposób nieuzasadniony i uporczywy nie zapewnia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej;
- 2) nie sporządza i nie publikuje deklaracji dostępności albo nie zawiera w deklaracji dostępności elementów wskazanych w art. 10 ust. 3–5;
- 3) nie zapewnia dostępności cyfrowej strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1, oraz elementów i funkcji strony internetowej lub aplikacji mobilnej, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2.

2. Uporczywym niewywiązywaniem się z zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej jest stwierdzenie braku poprawy dostępności cyfrowej w trzech kolejnych badaniach dotyczących danego podmiotu publicznego przeprowadzanych podczas monitorowania, o którym mowa w art. 12 pkt 2, oraz stwierdzenie rosnącej liczby uzasadnionych skarg, o których mowa w art. 18 ust. 8.

3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest nakładana na podmiot publiczny w przypadku niesporządzenia i nieopublikowania deklaracji dostępności albo braku wymaganych dla deklaracji dostępności elementów wskazanych w art. 10 ust. 3–5, wykazanego w dwóch kolejnych badaniach dotyczących danego podmiotu publicznego przeprowadzanych podczas monitorowania, o którym mowa w art. 12 pkt 2.

4. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładana na podmiot publiczny w przypadku braku zapewnienia dostępności cyfrowej strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1, oraz elementów i funkcji strony

internetowej lub aplikacji mobilnej, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2, wykazanym w dwóch kolejnych badaniach dotyczących danego podmiotu publicznego przeprowadzanych podczas monitorowania, o którym mowa w art. 12 pkt 2.

5. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, wynosi do 10 000 zł;
- 2) pkt 2 i 3, wynosi do 5000 zł.

Art. 20. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669) w art. 18 w pkt 1 uchyla się lit. c.

Art. 21. Minister właściwy do spraw informatyzacji, do dnia 23 sierpnia 2019 r., udostępnia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej warunki techniczne publikacji oraz strukturę dokumentu elektronicznego deklaracji dostępności.

Art. 22. Minister właściwy do spraw informatyzacji przeprowadza pierwsze monitorowanie, o którym mowa w art. 12 pkt 2:

- 1) dla stron internetowych – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 22 grudnia 2020 r.;
- 2) dla aplikacji mobilnych – od dnia 23 czerwca 2021 r. do dnia 22 grudnia 2021 r.

Art. 23. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Komisji Europejskiej pierwsze sprawozdanie do dnia 23 grudnia 2021 r.

Art. 24. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 27 – Informatyzacja, będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi:

- 1) w 2018 r. – 0 mln zł;
- 2) w 2019 r. – 0,35 mln zł;
- 3) w 2020 r. – 0,946 mln zł;
- 4) w 2021 r. – 1,074 mln zł;
- 5) w 2022 r. – 1,074 mln zł;
- 6) w 2023 r. – 1,074 mln zł;
- 7) w 2024 r. – 1,074 mln zł;
- 8) w 2025 r. – 1,074 mln zł;
- 9) w 2026 r. – 1,074 mln zł;
- 10) w 2027 r. – 1,074 mln zł;
- 11) w 2028 r. – 1,074 mln zł.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku, gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy przez ograniczenie:

- 1) działań informacyjnych, o których mowa w art. 12 pkt 4;
- 2) liczby stron internetowych lub aplikacji mobilnych podmiotów publicznych podlegających monitorowaniu, o którym mowa w art. 12 pkt 2.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

Art. 25. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ustawy zmienianej w art. 20 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 26. Przepisy art. 5–11, art. 12 pkt 2 i 3 oraz art. 13–19 stosuje się:

- 1) w zakresie stron internetowych podmiotów publicznych nieopublikowanych przed dniem 23 września 2018 r. – od dnia 23 września 2019 r.;
- 2) w zakresie stron internetowych podmiotów publicznych opublikowanych przed dniem 23 września 2018 r. – od dnia 23 września 2020 r.;
- 3) w zakresie aplikacji mobilnych podmiotów publicznych – od dnia 23 czerwca 2021 r.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik
do ustawy
z dnia ...

**WYMAGANIA DLA DOSTĘPNOŚCI TREŚCI INTERNETOWYCH 2.0
STOSOWANE DLA STRON INTERNETOWYCH I APLIKACJI MOBILNYCH
W ZAKRESIE DOSTĘPNOŚCI DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH**

Lp.	Zasada	Wytyczne	Kryterium sukcesu	Poziom	
1	1 – Postrzegalność	1.1 – Alternatywa w postaci tekstu	1.1.1 - Treść nietekstowa	A	
2		1.2 – Dostępność mediów zmiennych w czasie	1.2.1 - Tylko audio oraz tylko wideo (nagranie)	A	
3			1.2.2 - Napisy rozszerzone (nagranie)	A	
4			1.2.3 - Audiodeskrypcja lub alternatywa dla mediów (nagranie)	A	
5			1.2.5 – Audiodeskrypcja (nagranie)	AA	
6			1.3 – Możliwość adaptacji – odpowiednia (zrozumiała) prezentacja zawartości	1.3.1 - Informacje i relacje	A
7		1.3.2 - Zrozumiała kolejność		A	
8		1.3.3 - Właściwości zmysłowe		A	
9		1.4 – Możliwość rozróżnienia - ułatwienie percepcji treści	1.4.1 - Użycie koloru	A	
10			1.4.2 - Kontrola odtwarzania dźwięku	A	
11			1.4.3 - Kontrast (minimalny)	AA	
12			1.4.4 - Zmiana rozmiaru tekstu	AA	
13			1.4.5 - Tekst w postaci grafiki	AA	
14	2 – Funkcjonalność	2.1 – Dostępność z klawiatury	2.1.1 - Klawiatura	A	
15			2.1.2 - Brak pułapki na klawiaturę	A	
16		2.2 – Wystarczająca ilość czasu	2.2.1 - Możliwość dostosowania czasu	A	
17			2.2.2 - Wstrzymywanie (pauza), zatrzymywanie, ukrywanie	A	
18		2.3 – Ataki padaczki - migotanie	2.3.1 - Trzy błyski lub wartości poniżej progu	A	
19		2.4 – Możliwość nawigacji	2.4.1 - Możliwość pominięcia bloków	A	
20			2.4.2 - Tytuły stron	A	
21			2.4.3 - Kolejność fokusu	A	
22			2.4.4 - Cel linku (w kontekście)	A	
23			2.4.5 - Wiele sposobów na zlokalizowanie strony	AA	
24			2.4.6 - Nagłówki i etykiety	AA	
25			2.4.7 - Widoczny fokus	AA	
26		3 – Zrozumiałość	3.1 – Możliwość odczytania	3.1.1 - Język strony	A
27				3.1.2 - Język części	AA

Lp.	Zasada	Wytyczne	Kryterium sukcesu	Poziom
28		3.2 – Przewidywalność	3.2.1 - Po oznaczeniu fokusem	A
29			3.2.2 - Podczas wprowadzania danych	A
30			3.2.3 - Konsekwentna nawigacja	AA
31			3.2.4 - Konsekwentna identyfikacja	AA
32		3.3 – Pomoc przy wprowadzaniu informacji	3.3.1 - Identyfikacja błędu	A
33			3.3.2 - Etykiety lub instrukcje	A
34			3.3.3 - Sugestie korekty błędów	AA
35			3.3.4 - Zapobieganie błędom (kontekst prawny, finansowy, związany z podawaniem danych)	AA
36		4 – Kompatybilność	4.1 – Kompatybilność	4.1.1 - Parsowanie
37	4.1.2 - Nazwa, rola, wartość			A

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji

Celem projektowanej ustawy jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 327 z 02.12.2016, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2016/2102”.

Dyrektywa 2016/2102 nakazuje zwiększenie dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych organów sektora publicznego w oparciu o wspólne wymogi dostępności. Przyjęcie zharmonizowanych wymagań powinno poprawić konkurencyjność podmiotów zajmujących się programowaniem i projektowaniem stron internetowych lub aplikacji mobilnych, a także zmniejszyć koszty ponoszone przez organy sektora publicznego związane z zapewnieniem dostępności cyfrowej stron internetowych lub aplikacji mobilnych. W efekcie, dzięki możliwości zapewnienia pełniejszej i skuteczniejszej dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych, obywatele skorzystają na szerszym dostępie do usług i informacji prezentowanych przez organy sektora publicznego, co z kolei bezpośrednio przyczyni się do łatwiejszego korzystania z przysługujących im praw.

Projekt ustawy wpisuje się także w założenia rządowego programu Dostępność Plus ustanowionego uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2018 r. w sprawie ustanowienia Rządowego Programu Dostępność Plus, którego głównym celem jest podniesienie jakości życia i zapewnienie niezależności obywateli, którzy ze względu na stan zdrowia, wiek czy niepełnosprawność napotykają na ograniczenia mobilności i percepcji w życiu codziennym. Program Dostępność Plus zapewnia poprawę dostępności przestrzeni publicznej oraz produktów i usług w aspekcie architektonicznym, informacyjnym i komunikacyjnym. Jego cele szczegółowe zostały zdefiniowane wokół trzech filarów dotyczących stworzenia ram prawnych i instytucjonalnych dla wdrażania dostępności, poprawy dostępności fizycznej, cyfrowej i usług oraz wykorzystania dostępności produktów i usług do zwiększania przewagi konkurencyjnej polskich przedsiębiorstw, w tym także na rynkach międzynarodowych.

Z uwagi na fakt, iż obecnie informacje przekazywane drogą elektroniczną stanowią

istotną część całości przepływu informacji, niniejszy projekt ustawy stanowić będzie jeden z najistotniejszych filarów wsparcia osób niepełnosprawnych. Zauważyć należy, iż dla coraz większej liczby obywateli informacje przekazywane za pośrednictwem Internetu, również te o charakterze lokalnym, stanowią główne narzędzie umożliwiające kontakt z administracją publiczną, sektorem prywatnym itd.

Projekt ustawy wpisuje się także w realizację postanowień Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych z dnia 13 grudnia 2006 r., ratyfikowanej przez Polskę w dniu 6 września 2012 r. (Dz. U. poz. 1169 oraz z 2018 r. poz. 1217), która zobowiązuje strony do podjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym, na zasadzie równości z innymi osobami, dostępu m.in. do technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych, do opracowywania, ogłaszania i monitorowania oraz wdrażania minimalnych standardów i wytycznych w sprawie dostępności urządzeń i usług powszechnie dostępnych lub powszechnie zapewnianych oraz do popierania dostępu osób niepełnosprawnych do nowych technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych, w tym dostępu do Internetu.

Według wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań z 2011 r. liczba osób niepełnosprawnych w Polsce wynosiła pod koniec marca 2011 r. niemal 4,7 mln (dokładnie 4 697,0 tys.). Tym samym liczba osób niepełnosprawnych stanowiła wówczas 12,2% ludności kraju. Liczbę tę można powiększyć o część osób starszych, które choć nie mają poczucia przynależności do grupy osób niepełnosprawnych i się z tą grupą nie identyfikują, to stawiane są przed tymi samymi wyzwaniami co osoby niepełnosprawne, szczególnie podczas wykonywania czynności związanych z używaniem narządu wzroku czy motoryki. Przyznać trzeba, że choć nie każda niepełnosprawność powoduje powstawanie barier czy utrudnień w dostępie do informacji i usług prezentowanych drogą elektroniczną, to można oszacować, że w Polsce istnieje prawdopodobnie grupa ok. 2–3 mln osób, które mogą mieć trudności, a w niektórych przypadkach znaleźć się w sytuacji całkowitej bezradności, wobec coraz powszechniejszego wymogu wymiany informacji i dostępu do usług drogą elektroniczną.

W związku z faktem, że nie istnieje jednorodna grupa osób niepełnosprawnych mających te same potrzeby i możliwości, trudno jest znaleźć jedno rozwiązanie umożliwiające tym osobom łatwy dostęp do informacji prezentowanych drogą

elektroniczną. Zauważyć należy, iż część osób niepełnosprawnych wykorzystuje do tego specjalistyczne narzędzia wspierające, np. czytniki ekranu, programy powiększające czy zmieniające kolorystykę ekranu, część osób potrzebuje specjalistycznych urządzeń, np. specjalne klawiatury czy myszki uruchamiane ruchem głowy, natomiast część z nich potrzebuje, by prezentowane na ekranie komputera czy urządzenia mobilnego informacje były napisane językiem zrozumiałym albo by w każdej sytuacji miały one odpowiednio dużo czasu na podjęcie działań, bez konieczności wykonania ich w zbyt krótkim czasie.

Głównym celem dyrektywy 2016/2102 jest spowodowanie zapewnienia przez państwa członkowskie, by strony internetowe i aplikacje mobilne podmiotów publicznych były postrzegalne, funkcjonalne, zrozumiałe i kompatybilne. W tym celu dyrektywa 2016/2102 przewiduje konieczność doprowadzenia ich do zgodności z wymogami dostępności zawartymi w normie europejskiej EN 301 549 V1.1.2 (pkt 9, 10 i 11).

Na świecie obowiązują obecnie dwa główne zbiory zasad dotyczących dostępności informacji prezentowanych drogą elektroniczną dla osób niepełnosprawnych – obowiązujący w USA zestaw zasad „Section 508” oraz powszechnie stosowany w Europie „Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.0)”, zwany dalej „WCAG 2.0”, który zyskał status międzynarodowej normy ISO/IEC 40500:2012.

Unia Europejska w normie EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) uwzględniła całość zaleceń WCAG 2.0, co oznacza, że wymagania dostępności cyfrowej zawarte w dyrektywie 2016/2102 w istocie nakazują spełnienie przez strony internetowe lub aplikacje mobilne podmiotów publicznych zaleceń WCAG 2.0.

II. Stan rzeczywisty prawa krajowego w dziedzinie regulacji

Zauważyć należy, iż aktualnie w polskim porządku prawnym wymagania WCAG 2.0 zawarte są w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247), zwanym dalej „rozporządzeniem KRI”. Jednak zgodnie z § 19 tego rozporządzenia wymagania te odnoszą się do systemu teleinformatycznego służącego do prezentacji zasobów informacji podmiotu realizującego zadania publiczne.

Rozporządzenie KRI nakazuje spełnienie ww. wymagań w terminie 3 lat od jego wejścia w życie, a więc do połowy 2015 r. Oznacza to zatem, iż systemy teleinformatyczne podmiotów realizujących zadania publiczne, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669), powinny być zgodne z wymaganiami WCAG 2.0.

Praktyka pokazuje jednak, że jedynie ok. 50% stron internetowych podmiotów publicznych spełnia te wymagania.

Drugim aktem prawnym odwołującym się do wymagań WCAG 2.0 jest rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 26 marca 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych (Dz. U. poz. 464), zwane dalej „rozporządzeniem MAiC”, zgodnie z którym dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych powinien dostosować swoją stronę internetową i udostępniać za jej pośrednictwem informacje zgodnie z WCAG 2.0. Obowiązek ten wszedł w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia MAiC.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż obowiązek zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych, zgodnie z zaleceniami WCAG 2.0, nie jest obowiązkiem zupełnie nowym, narzuconym przez dyrektywę 2016/2102 i powinien on już funkcjonować w przestrzeni publicznej, a przynajmniej część stron internetowych podmiotów publicznych objętych zakresem niniejszego projektu ustawy powinna być zgodna z zaleceniami WCAG 2.0.

III. Wyjaśnienie zaleceń WCAG 2.0, w tym opis załącznika do projektu ustawy, zawierającego wymagania dla dostępności treści internetowych 2.0 stosowane dla stron internetowych i aplikacji mobilnych w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych

Struktura zasad WCAG 2.0, które można również określić jako zalecenia dla osób tworzących informacje i usługi prezentowane w Internecie, jest stosunkowo przejrzysta i czytelna. Podstawą jest dążenie do zachowania czterech podstawowych zasad, których spełnienie daje pewność, że osoby o różnych rodzajach niepełnosprawności, korzystające bądź niekorzystające z narzędzi wspierających, ułatwiających im dostęp do informacji w postaci elektronicznej, będą mogły dotrzeć do prezentowanych

w Internecie informacji i skorzystać z oferowanych usług.

Cztery zasady, o których mowa wyżej to:

- 1) funkcjonalność – czyli wymaganie, by prezentowana informacja była w pełni dostępna zarówno za pomocą klasycznych metod, np. wyświetlana na ekranie komputera, ale również odczytywana w całości za pomocą możliwie najszerszej liczby narzędzi wspierających – przez czytnik ekranu osoby niewidomej, możliwa do odczytania na tablecie, smartfonie, możliwa do odczytania w programach powiększających dla osób słabowidzących itp.;
- 2) kompatybilność – czyli sposób prezentowania informacji musi być zaprojektowany i wykonany tak, by umożliwiał współpracę z maksymalnie dużą gamą terminali użytkownika i narzędzi wspierających lub tak, by posiadał on odpowiednie alternatywy umożliwiające taką współpracę. Konieczna jest też dbałość o pełną zgodność ze standardami programistycznymi;
- 3) postrzegalność – czyli prezentowanie informacji w sposób umożliwiający ich postrzeganie za pomocą zmysłów. Należy mieć na uwadze, że nie wszyscy użytkownicy stron internetowych posługują się tymi samymi zmysłami, w związku z czym zasada postrzegalności stawia wymaganie, by informacja była dostępna za pomocą różnych zmysłów;
- 4) zrozumiałość – czyli zapewnienie by wszelkie prezentowane informacje, jak i sposób dotarcia do nich, były zrozumiałe dla każdego użytkownika. Użytkownik nie może być zaskakiwany sposobem prezentacji informacji, a w przypadku informacji o szczególnej wadze musi otrzymać wszelkie rady i dodatkowe informacje umożliwiające ewentualne skorzystanie z funkcjonalności związanych z prezentowaną informacją (np. w przypadku formularzy bankowych, formularzy związanych z danymi osobowymi itp.).

Zasady te znajdują odzwierciedlenie w załączniku do projektu ustawy określającym wymagania dla dostępności treści internetowych 2.0 stosowane dla stron internetowych i aplikacji mobilnych w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych. Wymagania te są spójne z wymaganiami Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.0) dla stron internetowych i aplikacji mobilnych w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych, których spełnienie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych lub aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, tj. spełnienia obowiązku wynikającego

z art. 5 projektu ustawy, a tym samym, co należy raz jeszcze podkreślić, spełnienia wymagań określonych w normie europejskiej EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) – pkt 9, 10 i 11.

W praktyce wypełnienie powyższego obowiązku oznacza, iż strona internetowa lub aplikacja mobilna powinna spełniać wszystkie kryteria sukcesu określone w załączniku do projektu ustawy.

Zauważyć należy, iż wymagania określone w załączniku do projektu ustawy odpowiadają dotychczasowym wymaganiom określonym w załączniku nr 4 do rozporządzenia KRI oraz w załączniku nr 6 do rozporządzenia MAiC. Zostały one jednak uzupełnione o dodatkowe wymaganie zawarte w kryterium sukcesu 1.2.5, które nie było uwzględnione w rozporządzeniu KRI ani w rozporządzeniu MAiC. Wymagania dla dostępności treści internetowych 2.0 stosowane dla stron internetowych i aplikacji mobilnych w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych, zawarte w załączniku do niniejszego projektu ustawy, oraz zalecenia WCAG 2.0, a co za tym idzie norma EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), obejmują wymaganie dodania audiodeskrypcji do materiałów multimedialnych, z uwagi na postęp technologiczny, jak i ciągły wzrost liczby osób zajmujących się problematyką dostępności cyfrowej.

IV. Szczegółowy opis proponowanych zmian

W art. 1 projektu ustawy określony został zakres przedmiotowy regulacji. W art. 2 projektu ustawy określony został natomiast zakres podmiotowy projektowanej ustawy. Zaproponowany, tak szeroki, zakres podmiotowy przedmiotowej regulacji, wynika z konieczności wdrożenia przepisów dyrektywy 2016/2102, na gruncie której w zakres używanego pojęcia „organu sektora publicznego” wchodzi także „podmiot prawa publicznego”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 65, z późn. zm.), a który został wdrożony do polskiego porządku prawnego w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986 i 2215). W związku z powyższym, a także biorąc pod uwagę konieczność objęcia przedmiotową regulacją wszystkich „organów sektora publicznego”, zdecydowano się na przedstawioną konstrukcję przepisu zawartego

w art. 2, określając zbiór tych podmiotów jako „podmioty publiczne”.

Ponadto ze względu na fakt, iż projekt ustawy reguluje kwestie związane z treściami publikowanymi w Internecie, powinna również istnieć możliwość spowodowania dostępności cyfrowej tych informacji. Zauważyć należy, iż część informacji publikowanych w Internecie przez podmioty publiczne objęte zakresem projektu ustawy zamieszczana jest np. na portalach społecznościowych. W takich przypadkach publikujący może nie mieć wystarczającej kontroli nad formą prezentowania informacji, ani może nie móc zagwarantować dostępności cyfrowej publikowanej treści, a trudno byłoby zakazać korzystania z tej formy publikacji. Dlatego też projekt ustawy ogranicza obowiązek zachowania dostępności cyfrowej publikowanych informacji jedynie do „środowiska umożliwiającego zapewnienie dostępności cyfrowej treści”.

Artykuł 3 projektu ustawy zawiera wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe jej stosowania. W ust. 1, zgodnie z dyrektywą 2016/2102, zawarto wyłączenia podmiotowe, tj. ustawy nie stosuje się do dostawców usług medialnych, o których mowa w art. 1a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414 i 2111 oraz z 2018 r. poz. 650, 915 i 1717) oraz organizacji pozarządowych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2018 r. poz. 450, 650, 723 i 1365), chyba że prowadzą one działalność w sferze zadań publicznych wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 6, 7 oraz 10 tej ustawy, czyli działalność na rzecz osób niepełnosprawnych bądź osób w wieku emerytalnym oraz ochrony i promocji zdrowia, w tym działalności leczniczej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190 i 2219).

Wyłączenie dotyczące nadawców mediów publicznych wynika wprost z dyrektywy 2016/2102, jednak należy podkreślić, że w szerokim kontekście działań mających na celu zwiększanie dostępności dla osób niepełnosprawnych tworzenie dostępnych stron internetowych przez nadawców medialnych jest ważne i należałoby traktować to jako dobrą praktykę. Nadawcy mediów publicznych są obowiązani innymi przepisami do publikowania części nadawanych materiałów w sposób dostępny. Informacje o takich programach publikują na stronach internetowych, w związku z czym logicznym byłoby zapewnienie ich dostępności cyfrowej.

Ustęp 2 w art. 3 projektu ustawy zawiera wyłączenia spod obowiązku zapewnienia

dostępności cyfrowej następujących elementów stron internetowych i aplikacji mobilnych:

- 1) multimediiów nadawanych na żywo, które są przedmiotowo wskazane, jako wyłączone przez dyrektywę 2016/2102. Spowodowanie dostępności cyfrowej multimediiów nadawanych na żywo jest możliwe, ale jest skomplikowane technicznie oraz jest kosztowne. Nie oznacza to jednak, że tak utworzone materiały publikowane w Internecie pozostaną niedostępne – zgodnie z wymaganiami dostępności cyfrowej podmiot publiczny będzie obowiązany do spowodowania dostępności cyfrowej opublikowanego materiału multimedialnego nadawanego na żywo, zgodnie z art. 18 projektu ustawy. Należy tutaj zaznaczyć, że w przypadkach szczególnie ważnych transmisji na żywo, jak np. oficjalne wystąpienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej czy Prezesa Rady Ministrów, dobrą praktyką powinno być zawsze nadawanie ich w formie dostępnej cyfrowo (w szczególności z napisami oraz z tłumaczem języka migowego);
- 2) multimediiów opublikowanych przed dniem 23 września 2020 r. – gdyż zapewnienie dostępności cyfrowej wiązałoby się ze znaczącymi nakładami technicznymi, organizacyjnymi i finansowymi, bardzo trudnymi do oszacowania ze względu na ogromną liczbę takich elementów;
- 3) dokumentów tekstowych i tekstowo-graficznych, dokumentów utworzonych w programach przeznaczonych do tworzenia prezentacji lub arkuszy kalkulacyjnych, opublikowanych przed dniem 23 września 2018 r., chyba że ich zawartość jest niezbędna do realizacji bieżących zadań podmiotu publicznego – konieczność tego wyłączenia wynika z dużej liczby takich plików, występujących powszechnie praktycznie na wszystkich stronach internetowych podmiotów publicznych. Wskazane w pkt 3 rodzaje dokumentów zostały uznane przez projektodawcę za wyczerpujące określenie pojęcia „plików dokumentów biurowych”, o których mowa w dyrektywie 2016/2102;
- 4) map internetowych oraz map interaktywnych, w tym geoportali – mapy są elementami wizualnymi bardzo trudnymi do udostępnienia cyfrowo, zwłaszcza mapy interaktywne (takie jak na przykład Google Maps czy mapy, na których można obserwować przemieszczanie się pociągów czy samolotów). Istotnym elementem ograniczającym to wyłączenie jest obowiązek udostępnienia istotnych informacji tekstowych, np. położenia geograficznego, które niosą takie mapy. Chodzi o to, by

- np. umieszczony na mapie adres był przedstawiony w sposób dostępny cyfrowo;
- 5) treści będących w posiadaniu podmiotu publicznego, które nie zostały przez niego lub na jego rzecz wytworzone, lub nabyte, albo których dostosowanie do wymagań dostępności cyfrowej wymaga modyfikacji, do której ten podmiot publiczny nie jest uprawniony – co oznacza, że np. dokumenty przesyłane do publikacji na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej podmiotu publicznego od innego podmiotu, na który nie ma on wpływu (otrzymane materiały nie są finansowane z budżetu podmiotu publicznego, podmiot publiczny nie ma kontroli nad ich treścią i sposobem przygotowania, itp.), nie muszą być przez niego publikowane w dostępnej cyfrowo formie. To podmiot, który je wysłał (o ile mieści się w zakresie podmiotowym przedmiotowej regulacji), powinien zadbać o to, by przesłane materiały mogły zostać opublikowane w dostępnej cyfrowo formie. Ten przepis obejmuje również np. napisane ręcznie i publikowane w formie skanu oświadczenia majątkowe, w przypadku których wykluczona jest jakakolwiek próba interpretacji i alternatywnego przedstawienia zawartości. Należy mieć jednak na uwadze fakt, że publikowanie w sposób dostępny cyfrowo wszystkich treści (jeśli jest to możliwe i racjonalne), bez względu na ich źródło powinno być uznane za dobrą praktykę;
 - 6) treści dostępnych przez intranet i ekstranet, opublikowanych przed dniem 23 września 2019 r. i niepoddawanych od tego czasu przebudowom i zmianom, polegającym w szczególności na zmianie wyglądu lub struktury prezentowanych informacji, albo zmianie sposobu publikowania informacji. Oznacza to, że jeśli podmiot publiczny decyduje się na znaczącą przebudowę swojego intranetu czy ekstranetu, to jest zobowiązany dostosować jego całość do wymagań dostępności cyfrowej;
 - 7) treści prezentujących dzieła sztuki i zabytki w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067 i 2245), materiały archiwalne w rozumieniu ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 r. poz. 217, 357, 398 i 650), muzealia w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2018 r. poz. 720 i 1669) oraz materiały biblioteczne w rozumieniu ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2018 r. poz. 574 i 1669), których nie można przedstawić w sposób dostępny cyfrowo, gdyż utworzenie dostępnej cyfrowo prezentacji: wiązałoby się z utratą autentyczności powielanego elementu, lub nie jest

możliwe z przyczyn technicznych, lub koszty wytworzenia takiej prezentacji byłyby zbyt wysokie – wyłączenie to ma szczególne znaczenie w przypadku stron internetowych lub aplikacji mobilnych muzeów, archiwów i bibliotek, które prowadzą masową cyfryzację swoich zasobów, jednak tworzenie dostępnych cyfrowo elementów jest bardzo trudne lub niemożliwe;

- 8) treści, które nie są wykorzystywane do realizacji bieżących zadań podmiotu publicznego oraz nie były po dniu 23 września 2019 r. uaktualnianie lub poddawane przebudowom i zmianom, polegającym w szczególności na zmianie wyglądu lub struktury prezentowanych informacji albo na zmianie sposobu publikowania informacji – intencją jest objęcie wymaganiem dostępności jedynie nowych bądź niedawno przebudowywanych stron internetowych, natomiast wyłączenie tych, których „cykl życia” już się skończył. Są to np. strony, które były tworzone w ramach realizacji konkretnych projektów, które mają datę zakończenia, po której już nie będą aktualizowane. Dzięki temu podmioty publiczne nie będą miały obowiązku zapewnienia dostępności cyfrowej takich stron internetowych lub aplikacji mobilnych.

Intencją projektu jest, aby możliwość wyłączenia poszczególnych elementów była traktowana jak wyjątek, a nie jako reguła. Należy też mieć na uwadze fakt, że obecnie obowiązuje rozporządzenie KRI co oznacza, że elementy wyłączone spod przepisów niniejszej ustawy, ze względu na moment ich powstania lub publikacji, i tak w większości powinny być dostępne cyfrowo, zgodnie z wymaganiami WCAG 2.0.

W art. 4 projektu ustawy zawarty został słowniczek pojęć ustawowych. Jedną z najważniejszych definicji jest definicja aplikacji mobilnej, zgodnie z którą jest to publicznie dostępne oprogramowanie z interfejsem dotykowym, zaprojektowane do wykorzystania na przenośnych urządzeniach elektronicznych, z wyłączeniem aplikacji przeznaczonych do użytku na przenośnych komputerach osobistych. Wskazanie „interfejsu dotykowego” oraz „przenośnych urządzeń elektronicznych” pozwala jednoznacznie wskazać rodzaj oprogramowania o które chodzi, i wykluczyć programy komputerowe, które są tworzone przez podmioty publiczne a nie są faktycznie aplikacjami mobilnymi.

Podobnie istotna jest definicja strony internetowej, zgodnie z którą jest to zbiór uporządkowanych logicznie, połączonych ze sobą przez nawigację oraz linki

elementów, prezentowanych za pomocą przeglądarki internetowej pod jednolitym adresem internetowym. Ta definicja jest konieczna ze względu na to, że w języku polskim dla oznaczenia tego pojęcia stosuje się również określenie „serwis internetowy”, zaś pojęcie „strona internetowa” mogłoby być przez niektórych zrozumiane jako „podstrona” serwisu internetowego.

Istotną jest również definicja multimediiów ze względu na wyłączenia niektórych ich rodzajów spod przepisów ustawy. Multimedia zostały określone jako dźwięk, wideo prezentowane również w sposób interaktywny lub połączenie tych form przekazu.

Artykuł 5 w ust. 1 projektu ustawy wyjaśnia, że aby spełnić wymagania dostępności cyfrowej należy zapewnić stronom internetowym i aplikacjom mobilnym postrzegalność, funkcjonalność, zrozumiałość i kompatybilność. W słowniczku pojęć ustawowych wyjaśniono znaczenie tych pojęć na gruncie przedmiotowej regulacji. W art. 5 ust. 2 projektu ustawy sprecyzowany został sposób zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych polegający na spełnieniu przez nie wymagań określonych w załączniku do ustawy, w którym zawarto informacje o wymaganiach dla dostępności treści internetowych 2.0 stosowanych dla stron internetowych i aplikacji mobilnych w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych, przez co jest on spójny z wymaganiami Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.0), z uwzględnieniem poziomu AA. Poziom A oraz AA wskazuje wagę wymagań dostępności cyfrowej – wymagania oznaczone jako „A” są fundamentalnymi wymaganiami, bez spełnienia których w ogóle nie można mówić o dostępności cyfrowej, natomiast spełnienie wymagań oznaczonych jako „AA” jest niezbędne po to, by każdy użytkownik był w stanie dotrzeć do publikowanych elektronicznie treści i z nich skorzystać.

W art. 6 projektu ustawy uregulowana została sytuacja, w której informacje publikowane na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej innej niż strona internetowa lub aplikacja mobilna podmiotu publicznego, powinny również zostać opublikowane na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej podmiotu publicznego. Celem tej regulacji jest zapewnienie dostępności cyfrowej wszelkich treści publikowanych przez podmiot publiczny. Jeżeli podmiot publiczny publikuje informacje na innej stronie internetowej lub, co jest teraz szczególnie powszechne, za pośrednictwem swojego konta na portalu społecznościowym, i jeśli z przyczyn

niezależnych od podmiotu publicznego informacja ta nie może zostać opublikowana w sposób dostępny cyfrowo, musi ona również zostać opublikowana na wybranej przez podmiot publiczny stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej, tak aby zapewnić jak najwyższy stopień dostępności cyfrowej informacji publikowanych przez podmiot publiczny. Ponieważ najbardziej znane portale społecznościowe udostępniają narzędzia umożliwiające zapewnienie minimum dostępności cyfrowej, to obowiązek powielenia w sposób dostępny cyfrowo opublikowanych tam informacji będzie ograniczony zapewne jedynie do ewentualnych, publikowanych tam większych treści.

Artykuł 7 projektu ustawy w ust. 1 zobowiązuje podmioty publiczne do zapewnienia alternatywnych sposobów przekazania informacji w każdym przypadku, gdy nie mogą być one dostępne cyfrowo. Jest to poszerzenie wymagań dyrektywy 2016/2102, która wspomina o „wskazaniu dostępnej alternatywy” jedynie „w stosownych przypadkach”. Podmiot jest zawsze zobowiązany do utworzenia dostępnej cyfrowo wersji niedostępnego cyfrowo elementu, a w przypadku gdy to nie jest możliwe, zgodnie z ust. 2, wskazania innej metody przekazania informacji (np. kontakt telefoniczny, mailowy, itp.). Celem takiego sformułowania jest doprowadzenie do stopniowej poprawy dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych, a także zapewnienie każdemu użytkownikowi dostępu do podstawowych informacji.

Zauważyć także należy, iż „dostępna alternatywa” jest pojęciem przewidzianym w zbiorze zasad WCAG 2.0. Zasadniczo odnosi się to najczęściej do innej formy dostępności cyfrowej, jak to ma miejsce np. w przypadku alternatywnych opisów zdjęć i innych elementów graficznych. Projekt ustawy kładzie nacisk na to, by podmiot najpierw starał się utworzyć taką dostępną cyfrowo alternatywę, a dopiero w momencie, gdy nie jest to możliwe, zaproponował jej inną formę, którą najczęściej będzie kontakt pisemny czy głosowy.

Pojęcie dostępnej alternatywy będzie miało zastosowanie w momencie, gdy użytkownik strony internetowej lub aplikacji mobilnej natrafi na niedostępne dla niego treści. Bez względu na to, jaka jest przyczyna ich niedostępności (nawet wynikająca z wyłączeń przedmiotowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 projektu ustawy) podmiot publiczny będzie zobowiązany do udostępnienia informacji bądź funkcji niesionych przez te treści. Chodzi w szczególności o elementy graficzne, takie jak zdjęcia, plakaty czy skany dokumentów, ale może to dotyczyć i innych elementów, jak np. formularzy

internetowych.

Istotnym jest podkreślenie, że konieczność przedstawienia dostępnej alternatywy zobowiązuje wszystkie podmioty publiczne podlegające przepisom projektowanej ustawy, również te publikujące niedostępne cyfrowo treści, a powołujące się na uprawnienie, o którym mowa w art. 8 ust. 1 projektu ustawy, do zapewnienia alternatywnych sposobów dostępu do publikowanych informacji. Oznacza to znaczący postęp, gdyż jest to ustawowa gwarancja możliwości pełnego dostępu do informacji publikowanych w Internecie, praktycznie dla wszystkich obywateli bez wyjątku i obejmująca wszystkie treści.

W art. 8 projektu ustawy uregulowana została sytuacja, w której podmiot publiczny może nie zapewnić dostępności cyfrowej stron internetowych lub aplikacji mobilnych, jeśli zapewnienie dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej byłoby dla niego nadmiernym obciążeniem. Zauważyć jednak należy, iż z możliwości tej mogą skorzystać jedynie podmioty publiczne, których zadaniem publicznym nie jest prowadzenie działalności na rzecz osób niepełnosprawnych lub osób starszych.

Należy podkreślić, że intencją ustawodawcy jest, by możliwość skorzystania z odstępstwa wychodziła naprzeciw, przede wszystkim, najmniejszym podmiotom publicznym, dla których wprowadzenie na stronach internetowych lub w aplikacjach mobilnych przewidzianych projektowaną ustawą zmian może spowodować powstanie niewspółmiernych kosztów i obciążeń organizacyjnych.

Wprowadzenie możliwości skorzystania z takiego odstępstwa nie powinno być sygnałem dla np. niewielkich wspólnot lokalnych, takich jak gminy, że nie muszą tworzyć dostępnych cyfrowo treści. Wręcz odwrotnie, intencją ustawodawcy jest zwiększanie dostępności cyfrowej, szczególnie wszędzie tam, gdzie dzięki temu poprawi się możliwość uzyskania najważniejszych informacji. Strony internetowe niewielkich podmiotów publicznych prezentują często bardzo istotne informacje i dlatego powinny zawsze być jak najbardziej dostępne dla wszystkich użytkowników.

W ust. 2 art. 8 projektu ustawy wymieniono te elementy i funkcje stron internetowych lub aplikacji mobilnych, które nie mogą podlegać odstępstwu przewidzianemu w ust. 1, co w praktyce oznacza, że te elementy muszą być zawsze dostępne cyfrowo dla użytkownika. Są nimi np. dane teleadresowe podmiotu publicznego, w tym link do Biuletynu Informacji Publicznej, jak i sam Biuletyn Informacji Publicznej, deklaracja

dostępności, nawigacja czy informacje dotyczące sytuacji kryzysowej, a także wszelkie formy kontaktu interaktywnego z podmiotem (zasadniczo chodzi tu o wszelkiego rodzaju formularze). Zdefiniowanie tego minimum wydaje się także niezbędne w kontekście programu Dostępność Plus, którego jednoznacznie określonym celem jest doprowadzenie do likwidacji wszelkich barier, na które mogą natrafiać w życiu codziennym osoby niepełnosprawne. Wymóg ten jest wzmocniony poprzez możliwość ewentualnego nałożenia kary na podmiot, który nie spełni tego wymagania (art. 19 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy).

Jednocześnie, aby móc skorzystać z możliwości przewidzianej w ust. 1, konieczne jest przeprowadzenie przez podmiot publiczny i opublikowanie w deklaracji dostępności oceny zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej (o czym mowa w ust. 3 art. 8 projektu ustawy). Ocena ta obejmuje m.in. szacowanie kosztów niezbędnych do zapewnienia dostępności cyfrowej, liczbę użytkowników danej strony internetowej lub aplikacji mobilnej czy też okres aktualności niedostępnej cyfrowo treści. Można założyć, iż w przypadku rzetelnego przeprowadzenia takiej oceny, której wyniki zgodnie z ust. 4 będą dołączone do deklaracji dostępności, część podmiotów publicznych zdecyduje się jednak na poprawienie dostępności cyfrowej swoich stron internetowych lub aplikacji mobilnych. Konieczność przedstawienia takiego dokumentu w deklaracji dostępności, czyli faktycznie poddania go społecznej kontroli, może wpłynąć na ograniczenie liczby podmiotów próbujących korzystać z możliwości przewidzianych w ww. art. 8 ust. 1.

Minister Cyfryzacji przygotuje i opublikuje dobre praktyki, w których zawarte będą informacje na temat tego, w jaki sposób należy przeprowadzić ocenę niezbędną do skorzystania z możliwości przewidzianej w art. 8 ust. 1 projektu ustawy. Dokument ten będzie pomocny w należyтым wskazaniu, co może zostać uznane za podstawę oceny jako nadmiernego obciążenia, a co nie powinno. Pozwoli to uwzględnić nie tylko elementy finansowe, ale także jakościowe i ilościowe, w tym aspekty społeczne, co przyczyni się do objęcia całego zakresu elementów koniecznych dla uzasadnienia niezbędnego do podjęcia decyzji o realizacji lub odstąpieniu od zapewnienia dostępności cyfrowej.

Artykuł 9 projektu ustawy odnosi się faktycznie do najmniejszych podmiotów publicznych, dla których przewiduje możliwość przeniesienia konieczności

utrzymywania elementów obowiązkowo dostępnych na podmiot wyższego rzędu, przez ich umieszczenie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, który musi zawsze być dostępny cyfrowo. Chodzi o to, żeby te informacje lub funkcjonalności, choć trudniejsze do znalezienia, nie pozostawały całkowicie poza zasięgiem osób niepełnosprawnych.

Artykuł 10 w ust. 1 projektu ustawy zobowiązuje podmioty publiczne do sporządzania, w sposób dostępny cyfrowo, deklaracji dostępności. Deklaracja dostępności to dokument, którego publikacja wymaga od podmiotu publicznego sprawdzenia dostępności cyfrowej swojej strony internetowej lub aplikacji mobilnej oraz stałego nadzoru nad tą dostępnością. Deklaracja dostępności stanowi ważne narzędzie informujące osoby niepełnosprawne o tym, czego mogą się spodziewać, korzystając z danej strony internetowej lub z danej aplikacji mobilnej.

Ustępy 2 i 3 ww. artykułu określają, przez odwołanie się do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1523 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej wzór oświadczenia w sprawie dostępności zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 103), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2018/1523”, wzór deklaracji dostępności oraz elementy, jakie musi ona zawierać. Zostały one określone w sekcji 1 załącznika do ww. decyzji wykonawczej i są to m.in. nazwa podmiotu publicznego, wskazanie strony internetowej lub aplikacji mobilnej, do której odnosi się przedmiotowa deklaracja, określenie poziomu dostępności (z podziałem na pełną i częściową dostępność, a także niedostępność), konieczność wskazania treści niedostępnych zarówno na mocy przepisów ustawy, a także w wyniku zastosowania uprawnienia, o którym mowa w art. 8 ust. 1 projektu ustawy, wraz ze wskazaniem alternatywnych sposobów dostępu do tych informacji. Deklaracja dostępności powinna także zawierać pouczenie o możliwości złożenia skargi, wraz ze wskazaniem organów właściwych do jej rozpatrzenia.

Ponadto, zgodnie z możliwością przewidzianą w art. 4 ust. 2 decyzji wykonawczej 2018/1523, w art. 10 ust. 4 projektu ustawy dodatkowo określono jakie jeszcze elementy, zdaniem projektodawcy, powinny znaleźć się w deklaracji dostępności. Są to przede wszystkim informacje o:

- 1) dacie publikacji strony internetowej lub aplikacji mobilnej;
- 2) dacie ostatniej aktualizacji strony internetowej lub aplikacji mobilnej, po dokonaniu istotnej zmiany jej zawartości;
- 3) sposobie lub linku do informacji o sposobie, na podstawie którego dokonana została ocena dostępności cyfrowej;
- 4) danych teleadresowych siedziby podmiotu publicznego, wraz ze wskazaniem danych kontaktowych osoby wyznaczonej do realizacji spraw w zakresie dostępności cyfrowej w tym podmiocie publicznym;
- 5) skrótach klawiszowych utworzonych na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej służących przemieszczaniu się po elementach strony internetowej lub aplikacji mobilnej i uruchamianiu dostępnych na nich funkcji;
- 6) dostępności architektonicznej dla osób niepełnosprawnych siedziby podmiotu publicznego;
- 7) dostępności tłumacza języka migowego za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo informację o jej braku wraz z informacją o metodach umożliwiających skorzystanie z tej funkcji;
- 8) linku do deklaracji dostępności aplikacji mobilnej, w przypadku posiadania aplikacji mobilnej;
- 9) możliwości powiadomienia podmiotu publicznego o braku dostępności cyfrowej, o którym mowa w art. 18 ust. 1 projektu ustawy;
- 10) linku do strony internetowej Rzecznika Praw Obywatelskich.

W ocenie projektodawcy najbardziej istotnymi elementami, z perspektywy użytkownika, a szczególnie użytkownika niepełnosprawnego czy osoby starszej, są: wskazanie poziomu dostępności strony internetowej lub aplikacji mobilnej, wskazanie elementów, które są niedostępne, dane kontaktowe osób właściwych w sprawach dostępności cyfrowej w podmiocie publicznym, informacja na temat użycia skrótów klawiszowych służących przemieszczaniu się po elementach strony internetowej i uruchamianiu dostępnych na niej funkcji.

Należy podkreślić, że niezwykle istotnym obowiązkiem nakładanym na podmiot publiczny jest ww. wskazanie danych kontaktowych osób właściwych w sprawach dostępności cyfrowej. Nie oznacza to konieczności tworzenia nowych miejsc pracy, wymaga jednak powierzenia jednemu z pracowników obowiązku kontaktów z osobami niepełnosprawnymi zgłaszającymi się do urzędu m.in. w kwestiach dostępności

cyfrowej.

Z punktu widzenia użytkownika, istotnym elementem jest także pouczenie o możliwości złożenia skargi, wraz z obowiązkiem wskazania organu odpowiedzialnego za jej rozpatrzenie.

Zgodnie z założeniami programu Dostępność Plus, deklaracja dostępności zawierać będzie także informacje o dostępności architektonicznej dla osób niepełnosprawnych budynku będącego siedzibą podmiotu publicznego. W niektórych, szczególnych przypadkach, np. podmiotów publicznych posiadających dużą liczbę filii czy biur, decyzję o tym, o którym budynku będzie mowa w informacji o dostępności architektonicznej, podejmie sam podmiot. Należy podkreślić, że informacje o dostępności architektonicznej mają odnosić się jedynie ogólnie do ewentualnych ułatwień architektonicznych takich jak podjazdy, platformy schodowe, oznaczenia dla osób niewidomych czy słabowidzących, odpowiednio przygotowane toalety, a nie do szczegółowych danych o rozplanowaniu pomieszczeń w danym budynku.

Ważnym elementem wspierającym osoby głuche, które mają poważne trudności w kontaktach z urzędami publicznymi będzie obowiązek przedstawienia informacji o ewentualnej możliwości porozumienia się z podmiotem przez tłumacza języka migowego i innych informacji mogących mieć istotne znaczenie dla głuchych.

Konieczne będzie również umieszczenie w deklaracji dostępności linku do strony internetowej Rzecznika Praw Obywatelskich.

W ust. 5 nałożony został na podmiot publiczny obowiązek umieszczenia w deklaracji dostępności informacji o miejscu, z którego możliwe jest pobranie aplikacji mobilnych utworzonych przez podmiot publiczny. Obowiązek ten jest niezbędny, aby umożliwić ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji przeprowadzanie monitoringu zapewnienia dostępności cyfrowej aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

Ponieważ w deklaracji dostępności należy zadeklarować poziom dostępności strony internetowej lub aplikacji mobilnej, art. 10 ust. 4 pkt 3 projektu ustawy nakazuje podanie sposobu, w jaki została oceniona dostępność cyfrowa. Najlepiej, by był to raport z badania dostępności cyfrowej przygotowany przez ekspertów w dziedzinie dostępności. Jednakże w każdym przypadku, zgodnie z ww. ust. 4 pkt 3, podmiot publiczny powinien poinformować o tym na jakiej podstawie określił poziom dostępności swojej strony internetowej czy aplikacji mobilnej. Może to być informacja

o tym, że zostało przeprowadzone wewnętrzne sprawdzenie zgodności z wymaganiami WCAG 2.0, albo że sprawdzenie to przeprowadził zatrudniony ekspert. Taka informacja pozwoli w istotnym stopniu zrozumieć wiarygodność informacji zawartych w deklaracji dostępności.

Deklaracja dostępności powinna również zawierać ewentualną szczegółową informację o podstawach, na których podmiot publiczny ocenił, że doprowadzenie do pełnej dostępności wszystkich elementów swoich stron internetowych i aplikacji mobilnych byłoby nadmiernym obciążeniem, o czym mowa w art. 8 ust. 1 i 4 projektu ustawy.

Zgodnie z decyzją wykonawczą 2018/1523 w art. 10 ust. 6 projektu ustawy wprowadzony został przepis, zgodnie z którym deklaracja dostępności może zawierać także informacje, o których mowa w pkt 1, 2, 5 i 7 w sekcji 2 załącznika do ww. decyzji wykonawczej, tj. m.in. o środkach zaradczych, które podmiot publiczny zamierza podjąć w celu rozwiązania kwestii niedostępnych treści, zamiaru osiągnięcia wyższego poziomu dostępności niż wymagany prawem oraz o wszelkich innych treściach uznanych za stosowne.

W art. 10 ust. 7 projektu ustawy określone zostały miejsca publikacji deklaracji dostępności. Jest to szczególnie istotne dla deklaracji dostępności aplikacji mobilnych. O ile w przypadku deklaracji dostępności strony internetowej jasnym jest, że musi się ona znaleźć na tej samej stronie internetowej, o tyle w przypadku deklaracji dostępności aplikacji mobilnej powinna ona znaleźć się na wybranej spośród posiadanych przez podmiot publiczny stron internetowych. Obowiązek ten wynika z faktu, iż dodanie deklaracji dostępności do samej aplikacji mobilnej może być zbyt kosztowne. Konieczne jest zatem przesunięcie terminu ze względu na stosunkowo wysoki koszt zmiany elementów już istniejących (lub projektowanych w tej chwili) aplikacji. Zauważyć należy, iż zgodnie z art. 10 ust. 7 pkt 2 aplikacje mobilne utworzone po dniu 23 czerwca 2021 r. powinny również zawierać deklarację dostępności. Oznacza to, że nowe aplikacje mobilne będą musiały zawierać tę deklarację, a podmioty publiczne będą miały wystarczająco dużo czasu na to, by odpowiednio te aplikacje zaprojektować, bez konieczności ponoszenia nadmiernych, dodatkowych kosztów.

W art. 10 ust. 8 projektu ustawy zawarty został obowiązek umieszczenia linku do opublikowanej deklaracji dostępności w sposób umożliwiający dostęp do niego użytkownikowi podczas nawigacji po stronie internetowej. Umożliwi to użytkownikowi

dotarcie do deklaracji dostępności z każdej zakładki czy podstrony głównej strony internetowej podmiotu publicznego.

Z kolei w art. 10 ust. 9 projektu ustawy zawarty został obowiązek umieszczenia linku do deklaracji dostępności aplikacji mobilnej, w miejscu z którego można pobrać tę aplikację. Jest to niezbędne ze względu na umożliwienie ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji utworzenia wykazu wszystkich aplikacji mobilnych w celu prowadzenia monitoringu zapewnienia dostępności cyfrowej.

Artykuł 11 projektu ustawy nakazuje regularny, coroczny (do 31 marca każdego roku) przegląd informacji zawartych w deklaracjach dostępności, zobowiązując podmiot publiczny do jej aktualizacji niezwłocznie również w sytuacji, gdy strona internetowa lub aplikacja mobilna została poddana zmianom mogącym mieć wpływ na jej dostępność cyfrową.

W art. 12 projektu ustawy określone zostały zadania ministra właściwego do spraw informatyzacji w zakresie realizacji obowiązków wynikających z projektu ustawy. Zgodnie z pkt 1–6 ww. artykułu minister właściwy do spraw informatyzacji sprawuje nadzór nad stosowaniem przepisów ustawy, monitoruje zapewnienie dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie z wyników tego monitorowania, prowadzi działania informacyjne oraz programy edukacyjne na rzecz poszerzania wiedzy i budowania świadomości z zakresu dostępności cyfrowej, udostępnia informacje i dobre praktyki dotyczące sporządzania oceny zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej, a także prowadzi stronę internetową poświęconą sprawom związanym z dostępnością cyfrową. Na stronie tej zebrane będą wszelkie informacje mogące mieć znaczenie dla dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

Wspomniany wyżej obowiązek monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych lub aplikacji mobilnych, nałożony przepisami dyrektywy 2016/2102 na każde państwo członkowskie, umożliwi porównanie postępów w tworzeniu dostępnej dla wszystkich przestrzeni cyfrowej w poszczególnych państwach UE. Monitorowanie zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych odbywać się będzie zgodnie z metodyką monitorowania określoną w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1524 z dnia 11 października

2018 r. ustanawiającej metodykę monitorowania i zasady przekazywania przez państwa członkowskie sprawozdań zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 108, z późn. zm.), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2018/1524”.

Z kolei prowadzenie szkoleń i akcji informacyjnych z zakresu dostępności cyfrowej, głównie za pomocą stosownej strony internetowej, pozwoli na upowszechnienie wiedzy w tym zakresie, a także przyczyni się do pełniejszego zrozumienia i ułatwi zastosowanie wymagań dostępności cyfrowej na stronach internetowych i w aplikacjach mobilnych podmiotów publicznych. Minister właściwy do spraw informatyzacji będzie prowadził w sposób stały szkolenia zdalne w formie e-learningu bądź webinarów, zarówno dla pracowników podmiotów publicznych, jak i ekspertów w kwestiach dostępności cyfrowej.

Minister właściwy do spraw informatyzacji będzie prowadził stały nadzór nad dostępnością stron internetowych za pomocą narzędzi automatycznej weryfikacji. Narzędzia takie nie pozwalają na prawdziwą ocenę dostępności cyfrowej danej strony internetowej lub aplikacji mobilnej, pozwalają jednak na stwierdzenie z całą pewnością jej niedostępności. Dzięki temu możliwe będzie śledzenie na bieżąco stanu niedostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz informowanie podmiotów o znalezionych błędach i weryfikacja ich likwidacji.

Zgodnie z art. 13 projektu ustawy, w ramach nadzoru nad stosowaniem przepisów ustawy, minister właściwy do spraw informatyzacji ma prawo składać wystąpienia do podmiotów publicznych w sprawach związanych z dostępnością cyfrową, w tym pytania o liczbę i o sposób załatwienia skarg złożonych na brak dostępności cyfrowej, oraz – w drodze decyzji administracyjnej – nakładać kary pieniężne w sprawach związanych z dostępnością cyfrową. Podmiot ma obowiązek odpowiedzieć w ciągu 30 dni.

Artykuł 14 projektu ustawy określa sposób sporządzania przez ministra właściwego do spraw informatyzacji wykazów stron internetowych i aplikacji mobilnych w celu przeprowadzenia monitorowania zapewnienia dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, o którym mowa w art. 12 pkt 2. Wykaz adresów stron internetowych utworzony zostanie we współpracy z Naukową

i Akademicką Siecią Komputerową – Państwowym Instytutem Badawczym, w oparciu o przekazaną przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego listę podmiotów publicznych.

Wykaz adresów stron internetowych podmiotów publicznych publikowany będzie przez ministra właściwego do spraw informatyzacji do dnia 30 kwietnia każdego roku, na prowadzonej przez niego stronie internetowej dotyczącej dostępności cyfrowej. Podmioty publiczne, zgodnie z art. 14 ust. 5 projektu ustawy, obowiązane będą do weryfikacji aktualności wykazów w zakresie swoich stron internetowych lub aplikacji mobilnych, oraz przesłania do ministra właściwego do spraw informatyzacji informacji o konieczności uzupełnienia ww. wykazów, w terminie 30 dni od dnia ich publikacji. Z kolei zgodnie z ust. 6, minister właściwy do spraw informatyzacji będzie również uzupełniać ww. wykazy, jeżeli uzyska informacje o istnieniu stron internetowych lub aplikacji mobilnych, które powinny podlegać monitoringowi zapewnienia dostępności cyfrowej, a nie zostały ujęte w ww. wykazach. Dzięki temu możliwe będzie ujęcie adresów stron internetowych i aplikacji mobilnych tych podmiotów, które się w niej nie znalazły, np. strony internetowe podmiotów publicznych, które nie znalazły się w rejestrach NASK. Dodatkowo podmioty publiczne będą zobowiązane (ust. 5) do weryfikowania i informowania ministra właściwego do spraw informatyzacji o ewentualnych nieprawidłowościach znalezionych w przedmiotowych wykazach, tj. o braku bądź istnieniu w nich stron internetowych, które nie powinny się tam znajdować.

Zgodnie z art. 15 projektu ustawy minister właściwy do spraw informatyzacji na podstawie wykazów, o których mowa w art. 14, oraz w oparciu o metodykę monitorowania, o której mowa w decyzji wykonawczej 2018/1524, wybiera strony internetowe oraz aplikacje mobilne, które podlegać będą monitorowaniu zapewnienia dostępności cyfrowej.

Zgodnie z art. 12 pkt 2 projektu ustawy monitorowanie zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych przeprowadzane będzie przez ministra właściwego do spraw informatyzacji zgodnie z metodyką monitorowania określoną w decyzji wykonawczej 2018/1524. W związku z powyższym, w przepisach projektowanej ustawy nie ma potrzeby powielania przepisów zawartych w ww. decyzji wykonawczej, odnoszących się m.in. do

cykliczności monitorowania, poziomu doboru prób stron internetowych i aplikacji mobilnych itp., gdyż w sposób jednoznaczny i konkretny zostało to unormowane w przedmiotowej decyzji wykonawczej.

Artykuł 16 projektu ustawy przewiduje publikację na stronie podmiotowej BIP wyników monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych. Taka publikacja, zwłaszcza jeżeli wykaże nieprawidłowości, może mieć działanie mobilizujące i skłonić podmioty publiczne do poprawy stanu dostępności cyfrowej swoich stron internetowych i aplikacji mobilnych.

Należy zauważyć i podkreślić, że w odróżnieniu od sprawozdań przekazywanych Komisji Europejskiej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji co trzy lata, monitoring i jego wyniki będą prowadzone i publikowane co roku.

W art. 17 projektu ustawy uregulowana została kwestia przekazywania Komisji Europejskiej, przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, sprawozdania z wyników monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych. Istotnym jest obowiązek upublicznienia sprawozdania sporządzonego w sposób dostępny cyfrowo, w Biuletynie Informacji Publicznej w terminie 30 dni od przekazania go Komisji Europejskiej.

Sprawozdanie zawiera m.in. informacje o wynikach monitorowania zapewnienia dostępności stron internetowych oraz aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, jak również o sposobie składania i rozpatrywania żądań o zapewnienie dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych lub elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej oraz o zasadach wnoszenia i trybie rozpatrywania skarg na brak dostępności cyfrowej.

W art. 18 projektu ustawy uregulowana została procedura umożliwiająca każdemu zainteresowanemu użytkownikowi, bez względu na jego interes prawny lub faktyczny, poinformowanie podmiotu publicznego o braku dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej lub ich elementów. Jednakże w stosunku do wymagań stawianych przez dyrektywę 2016/2102, przepisy ustawy rozszerzają prawa użytkowników.

Każdy ma prawo wystąpić z żądaniem do podmiotu publicznego o zapewnienie dostępności cyfrowej wskazanego elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej,

w tym elementów, wyłączonych spod stosowania przedmiotowego projektu ustawy, o których mowa w art. 3 ust. 2 projektu ustawy, a także elementów niedostępnych cyfrowo na skutek skorzystania przez podmiot publiczny z możliwości, o której mowa w art. 8 ust. 1 projektu ustawy, lub o jego udostępnienie za pomocą alternatywnych sposobów dostępu do informacji, o których mowa w art. 7 ust. 2. Dzięki powyższemu uprawnieniu użytkownicy stron internetowych i aplikacji mobilnych będą mogli sygnalizować podmiotowi publicznemu brak dostępności cyfrowej poszczególnych ich elementów oraz żądać ich udostępnienia. Oznacza to aktywne włączenie użytkowników w tworzenie i nadzorowanie dostępności cyfrowej.

Powyższe przepisy szczególny nacisk kładą na to, by w pierwszej kolejności podmiot publiczny spowodował dostępność cyfrową niedostępnych treści, a dopiero w drugiej kolejności stosował alternatywne sposoby dostępu do informacji, takie jak np. kontakt telefoniczny czy za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Żądanie, o którym mowa w art. 18 ust. 2 projektu ustawy, powinno zawierać m.in. dane kontaktowe osoby występującej z żądaniem, wskazanie elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej, które mają być udostępnione cyfrowo, wskazanie sposobu kontaktu, oraz jeżeli dotyczy, także wskazanie szczególnego, alternatywnego sposobu dostępu do informacji, gdyż w niektórych przypadkach użytkownik może potrzebować spowodowania dostępności w odpowiedni dla niego sposób.

Zapewnienie dostępności cyfrowej wskazanego elementu przez podmiot publiczny powinno nastąpić bez zbędnej zwłoki, jednak nie dłużej niż w terminie 7 dni od dnia wystąpienia z żądaniem. Jeżeli podmiot publiczny nie jest w stanie spowodować dostępności cyfrowej wskazanego elementu w powyższym terminie, powiadamia zgłaszającego żądanie o przyczynach opóźnienia oraz o terminie, w jakim zapewni dostępność wskazanego elementu. Termin ten nie powinien być jednak dłuższy niż dwa miesiące od dnia zgłoszenia żądania. Okres ten jest zdaniem projektodawcy wystarczający, by wprowadzić niezbędne zmiany powodujące dostępność cyfrową w ogromnej większości elementów stron internetowych.

Podmiot publiczny odmawia zapewnienia dostępności cyfrowej wskazanego elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej, jeżeli wiązałoby się to z ryzykiem naruszenia integralności lub wiarygodności przekazywanych informacji. Sytuacja taka może np. pojawić się w przypadku skanów oświadczeń majątkowych.

Jeżeli dany element nie może zostać udostępniony zgodnie z przekazaniem żądaniem, podmiot publiczny ma obowiązek niezwłocznego powiadomienia zgłaszającego żądanie o przyczynach braku możliwości jego udostępnienia wraz ze wskazaniem w jakiej innej formie i w jaki inny sposób element ten może zostać udostępniony.

W przypadku odmowy zapewnienia dostępności cyfrowej wskazanego elementu zgodnie z przesłanym żądaniem, lub też w przypadku braku zgody zgłaszającego żądanie na udostępnienie elementu w innej wskazanej przez podmiot publiczny formie, osoba występująca z żądaniem ma prawo złożenia skargi. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o spowodowanie dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub ich elementów stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096).

Zgodnie z projektem ustawy (art. 19 ust. 5 pkt 1) kara pieniężna w wysokości do 10 000 zł, będzie mogła zostać nałożona na podmiot publiczny w przypadku, w którym w sposób nieuzasadniony i uporczywy nie wywiązuje się on ze spełnienia obowiązku zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej.

Za uporczywe niewywiązywanie się z ww. obowiązku uznana zostanie sytuacja, w której podmiot publiczny w trzech kolejnych badaniach realizowanych w drodze monitoringu zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych, strona internetowa lub aplikacja mobilna nadal nie będzie spełniała wymagań dostępności cyfrowej, o której mowa w art. 5 projektu ustawy. Przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu kar pod uwagę powinna również zostać wzięta liczba i sposób załatwienia skarg na brak dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej.

Kara pieniężna w wysokości do 5000 zł nałożona zostanie na podmiot, który nie sporządzi i nie opublikuje deklaracji dostępności, bądź opublikowana deklaracja dostępności nie będzie odpowiadała narzuconym wymogom technicznym, co zostanie stwierdzone w dwóch kolejnych badaniach realizowanych w drodze monitoringu zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych.

Podobnie kara pieniężna w wysokości do 5000 zł nałożona zostanie na podmiot, który nie opublikuje w sposób dostępny cyfrowo elementów, które muszą obowiązkowo być dostępne cyfrowo, a o których mowa w art. 8 ust. 2 projektu ustawy.

Propozycja nałożenia kar za brak zapewniania dostępności cyfrowej stron

internetowych lub aplikacji mobilnych wynika z doczasowej praktyki pokazującej, iż część podmiotów publicznych nie wypełnia istniejącego już obowiązku dostosowania stron internetowych do potrzeb osób niepełnosprawnych, zgodnie z wymaganiami WCAG 2.0, w związku z powyższym projektodawca uznał, iż umożliwienie nałożenia kar pieniężnych na podmioty publiczne doprowadzi do poszerzenia liczby dostępnych cyfrowo stron internetowych i aplikacji mobilnych.

Warto nadmienić, iż wysokość nałożonej kary za brak spełniania obowiązku zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych uzależniona będzie od poziomu dostępności cyfrowej stron internetowych lub aplikacji mobilnych oraz będzie podjęta w oparciu o informację o liczbie uzasadnionych skarg na niedostępność cyfrową i sposobie ich rozpatrywania.

Kary nakładane za brak lub nieprawidłowe opublikowanie deklaracji dostępności są istotne zarówno z punktu widzenia wagi dokumentu, jakim jest deklaracja dostępności zarówno dla osób niepełnosprawnych, jak i dla możliwości poprawnego prowadzenia monitoringu.

Kary za brak publikacji w sposób dostępny cyfrowo kluczowych informacji, o których mowa w art. 8 ust. 2, są istotne z przyczyn społecznych, gdyż niedostępność cyfrowa tych informacji wprost wyklucza z życia społecznego niektóre osoby niepełnosprawne.

Wpływy pochodzące z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa, a w sprawach nakładania lub wymierzania kar pieniężnych lub udzielania ulg w jej wykonaniu stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Artykuł 20 projektu ustawy przewiduje zmianę upoważnienia ustawowego zawartego w art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, przez wykreślenie lit. c, która określa, iż rozporządzenie KRI powinno uwzględniać także możliwość dostępu do zasobów informacji osobom niepełnosprawnym. W ocenie projektodawcy, po dogłębnej analizie, całość przepisów odnoszących się do stosowania WCAG 2.0, ułatwień dostępu do zasobów informacji dla osób niepełnosprawnych, powinna zostać uregulowana w jednym akcie prawnym, całościowo regulującym kwestie dostępności cyfrowej, tj. w niniejszej ustawie.

Artykuł 21 projektu ustawy określa obowiązek ministra właściwego do spraw

informatyzacji udostępnienia do dnia 23 sierpnia 2019 r. na stronie podmiotowej BIP warunków technicznych publikacji oraz struktury dokumentu elektronicznego deklaracji dostępności. W związku z faktem, iż deklaracje dostępności powinny mieć jednolitą strukturę w celu umożliwienia ich zautomatyzowanego gromadzenia, a następnie tworzenia na ich podstawie m.in. wykazu aplikacji mobilnych podmiotów publicznych i późniejszego monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej, konieczne jest udostępnienie przez ministra właściwego do spraw informatyzacji jednolitej struktury dokumentu elektronicznego deklaracji dostępności. Przez „jednolitą strukturę” publikacji deklaracji dostępności należy rozumieć szczegółowe informacje o użyciu odpowiednich, ujednoczonych znaczników w kodzie html strony internetowej, na której znajduje się deklaracja dostępności. Przykładem takiego wymagania technicznego może być obowiązek umieszczenia w nagłówku strony internetowej informacji o adresie, pod którym znajduje się deklaracja dostępności, jak na przykładzie poniżej:

Umieszczenie tych informacji na stronie podmiotowej BIP pozwoli każdemu zainteresowanemu podmiotowi publicznemu na użycie ujednoczonej struktury.

Taka konstrukcja przepisu jest zgodna z zaleceniami Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji (Informacja nt. ustaleń z posiedzenia Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji w dniu 3 października 2012 r.), zawierającym rekomendację dotyczącą generalnej zasady, zgodnie z którą schematy struktur danych powinny być publikowane w miejscu wskazanym przez podmiot właściwy w danej sprawie (np. BIP, repozytorium interoperacyjności), natomiast konkretny akt prawny powinien stanowić, gdzie takie dane się znajdują. W artykule 22 projektu ustawy wskazane zostały terminy pierwszego monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

Z kolei w artykule 23 projektu ustawy wskazano termin, do którego minister właściwy do spraw informatyzacji prześle do Komisji Europejskiej pierwsze sprawozdanie z wyników monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

W artykule 24 projektu ustawy zawarto regułę wydatkową, zgodnie z art. 50 ustawy

z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.). Wskazane kwoty zostały oparte na zawartych w dołączonej do projektu ocenie skutków regulacji i wskazują one różnice w wydatkach budżetu państwa w stosunku do kwot zaplanowanych w ustawie budżetowej.

W artykule 25 projektu ustawy określono, iż dotychczasowe przepisy wykonawcze (tj. rozporządzenie KRI) wydane na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zostaną czasowo utrzymane w mocy, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Artykuł 26 projektu ustawy wskazuje od jakich terminów poszczególne jej przepisy mają zastosowanie, tj. art. 5–11, art. 12 pkt 2 i 3, art. 13–19 – w zakresie stron internetowych podmiotów publicznych nieopublikowanych przed dniem 23 września 2018 r. – stosuje się z dniem 23 września 2019 r., w zakresie stron internetowych podmiotów publicznych opublikowanych przed dniem 23 września 2018 r. – stosuje się z dniem 23 września 2020 r., natomiast w zakresie aplikacji mobilnych podmiotów publicznych – stosuje się z dniem 23 czerwca 2021 r.

Artykuł 27 projektu ustawy wskazuje, w jakim terminie ustawa wchodzi w życie.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt ustawy nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec administracji publicznej, nie podlega zatem obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projekt wpływa również pozytywnie na rodziny, w tym na rodziny w których funkcjonują osoby niepełnosprawne, gdyż zwiększa dostępność treści zamieszczonych w Internecie dla

osób niepełnosprawnych.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Ogłoszona w Dzienniku Ustaw ustawa zostanie przekazana do Komisji Europejskiej jako krajowy środek wykonawczy.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów ww. ustawy.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji, Współpracuje: Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marek Zagórski, Minister Cyfryzacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Robert Król, Z-ca dyrektora Departamentu Otwartych Danych i Rozwoju Kompetencji, tel. (22) 245 55 80, e-mail: Robert.Krol@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 03-12-2018 r.</p> <p>Źródło: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 327 z 02.12.2016, str. 1).</p> <p>Nr w wykazie prac: UC126</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Współcześnie rozwój społeczny i gospodarczy w znacznym stopniu zależy od szybkiego i nieskrępowanego dostępu do informacji. Trend zmierzający do rozwoju społeczeństwa cyfrowego wymaga zapewnienia użytkownikom sprawnych metod dostępu do informacji i usług. Podmioty realizujące zadania publiczne w coraz większym stopniu udostępniają informacje o swoich zadaniach i świadczonych usługach za pomocą Internetu.

Udostępnianie informacji powinno odbywać się na przejrzystych, skutecznych i niedyskryminujących warunkach, natomiast Państwo w równym stopniu powinno zapewnić wszystkim swoim obywatelom dostęp do usług informacji sektora publicznego, ułatwiających im codzienne życie i korzystanie z przysługujących im praw. Dla niektórych osób niepełnosprawnych informacje publikowane w Internecie mogą być w pewnych sytuacjach trudne do odczytania i zrozumienia, jeśli nie są odpowiednio przygotowane. W niektórych przypadkach nieodpowiednio przygotowane informacje są całkowicie niedostępne dla osób z pewnymi ograniczeniami funkcjonalnymi.

Projekt ustawy stanowi wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego, zwanej dalej „dyrektywą 2016/2102”, której głównym celem jest zapewnienie większej dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów realizujących zadania publiczne, w oparciu o wspólne dla wszystkich państw członkowskich UE wymogi dostępności dla osób z ograniczeniami funkcjonalnymi. Takie osoby to między innymi:

- osoby niewidome i słabowidzące,
- osoby głuche i słabosłyszące,
- osoby z niepełnosprawnościami psychicznymi lub intelektualnymi,
- osoby starsze,
- osoby mające trudności w komunikowaniu się z otoczeniem (mają problemy z komunikowaniem się lub rozumieniem języka pisanego albo mówionego).

Powyższa definicja ma zastosowanie do ograniczeń czasowych i trwałych.

Wymogi dotyczące dostępności stron internetowych zawarte w projekcie ustawy zapewniają możliwość dostępu do informacji elektronicznej maksymalnie dużej liczbie osób bez względu na ich ewentualne ograniczenia funkcjonalne.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Dyrektywa 2016/2102 rozwija przyjęte w polskim porządku prawnym rozwiązania dotyczące stosowania wymagań dla dostępności stron internetowych administracji publicznej, wprowadzone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247) (zwanym dalej „rozporządzeniem KRI”), tj. wymagań zgodności systemu teleinformatycznego służącego prezentacji zasobów informacji podmiotu realizującego zadania publiczne z wytycznymi WCAG 2.0 na poziomie co najmniej AA. Zauważyć należy, iż wprowadzenie wymogu stosowania się do ww. wytycznych spowodowało znaczne zwiększenie dostępności informacji publikowanych przez organy administracji dla osób z wymienionymi w pkt 1 ograniczeniami funkcjonalnymi. Dyrektywa 2016/2102 rozszerza zakres podmiotowy jednostek zobligowanych do dostosowania stron internetowych i aplikacji mobilnych do normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) w sekcji 9 (Strony www), 10 (dokumenty nie będące integralną częścią strony internetowej) oraz 11 (Oprogramowanie) – w Polsce realizowana za pomocą wytycznych WCAG 2.0 na poziomie AA – oraz wprowadza nowe obowiązki sprawozdawcze.

Nowe rozwiązania zawarte w dyrektywie 2016/2102, rekomendowane przez Komisję Europejską, polegają na wprowadzeniu mechanizmu autorefleksji (tj. obowiązku publikowania przez podmioty publiczne deklaracji dostępności), monitoringu i raportowania. Nakłada ona także na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązki związane z promocją szkoleń mających na celu naukę tworzenia i aktualizowania dostępnych stron i treści zawartych na stronach internetowych

i w aplikacjach mobilnych.

Rozwiązania przyjęte w projekcie ustawy powinny zatem przyczynić się do jeszcze większego wzrostu dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych realizujących zadania publiczne, w szczególności dla osób z wymienionych w pkt 1 ograniczeniami funkcjonalnymi, co w efekcie spowoduje wzrost odsetka osób deklarujących korzystanie z serwisów internetowych organów publicznych.

W ramach projektu ustawy dostępność należy rozumieć jako zasady i techniki, jakie powinno się stosować przy projektowaniu, tworzeniu, utrzymywaniu i aktualizowaniu stron internetowych oraz aplikacji mobilnych, tak by były one bardziej przystępne dla użytkowników.

Według danych GUS¹⁾ w 2015 r. tylko 44,4% stron urzędów administracji publicznej posiadało stronę zgodną ze standardem WCAG 2.0 na poziomie AA. Natomiast wg badań przeprowadzonych w 2017 r. przez Fundację Widzialni procent ten wynosi 47,8% z badanej próby (<http://widzialni.org/wyniki-raportu-dostepnosc-2017,new,mg,6,306>).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W Unii Europejskiej nie było do tej pory jednego standardu i jednego sposobu adresowania kwestii dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych. W państwach członkowskich Unii Europejskiej wypracowane zostały różne podejścia.

Najbliższe do sytuacji w Polsce podejście zastosowała **Litwa**, która dokonała tłumaczenia i przyjęcia normy europejskiej EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), włączając do porządku prawnego obowiązek stosowania jej przez wszystkie podmioty wydające pieniądze publiczne (w Polsce wytyczne tej normy wdrożone zostały w rozporządzeniu KRI w postaci wymogu spełnienia WCAG 2.0 na poziomie AA). Dostępność stron internetowych mierzona jest w procentach (badane jest spełnienie poszczególnych wymagań normy). Najwyższy standard powyżej 95% zgodności spełnia 13% stron administracji centralnej, a powyżej 70% zgodności reprezentuje już 86% urzędów.

Podobne podejście stosuje **Słowacja**. Oba te kraje opracowały własną metodykę badawczą (np. <http://www.informatizacia.sk/pristupnost---metodika-monitorovania/4455s>) oraz automatyczne narzędzia wspierające realizację monitoringu (Litwa wykorzystuje narzędzie dostępne pod adresem <http://checkers.eiii.eu/en/pagecheck2.0/>).

Hiszpania stosuje najbardziej systemowe podejście do kwestii dostępności. W 2008 r. wdrożone zostało wymaganie zgodności z WCAG 1.0, natomiast od 2012 r. z WCAG 2.0²⁾. Wymogiem tym objęte zostało ponad 50 000 stron organów publicznych. W celu monitoringu realizacji tego obowiązku, Hiszpania wdrożyła zautomatyzowany mechanizm weryfikacji, który udostępnia również publicznie razem z kodem źródłowym³⁾. Raporty z badań są dostępne dla organów publicznych do wewnętrznego zastosowania, natomiast w różnych okresach czasu wydawany jest zbiorczy raport publiczny⁴⁾. Hiszpania utworzyła również centrum promocji i szkoleń w zakresie dostępności – Web Accessibility Observatory. Zadaniem takiego centrum jest monitorowanie stanu dostępności stron organów publicznych i publikacja raportów na ten temat; udostępnianie narzędzi wspierających testowanie zgodności oraz wprowadzanie poprawek; szkolenia; publikacja przewodników, instruktaży, materiałów edukacyjnych; animowanie spotkań i wymiana wiedzy między lokalnymi liderami dostępności, działającymi w poszczególnych jednostkach administracji. W 2017 r. Web Accessibility Observatory opublikowało informacje wskazujące, że w porównaniu do roku poprzedniego, 25% stron, dla których wskazane zostały szczegółowe analizy, poprawiło swoją dostępność.

Francja wdrożyła wymagania dotyczące stosowania się do standardów dostępności, jednak nie wdrożyła metodyk monitoringu, przez co nie jest w stanie określić poziomu dostosowania się organów publicznych do wymagań legislacyjnych.

Grecja wdroży przepisy dotyczące dostępności stron www i aplikacji mobilnych razem z dyrektywą 2016/2102.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty publiczne z wyłączeniem ministra właściwego do spraw informatyzacji, służb specjalnych, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Kancelarii Prezydenta RP	64764 W tym:	Liczba podmiotów wpisanych w rejestrze REGON, według stanu rejestru na dzień 30 kwietnia 2018 r. ⁵⁾	W zakresie m.in. publikacji deklaracji dostępności i rozpatrywania skarg obywateli.

¹⁾ Społeczeństwo informacyjne w Polsce. Wyniki badań statystycznych z lat 2013–2017, GUS.

²⁾ Royal Decree 1494/2007, 12th of November, for approving the regulation on the basic conditions for the access of disabled people to the information society.

³⁾ <http://administracionelectronica.gob.es/ctt/oaw/descargas>.

⁴⁾ Najnowszy dostępny tutaj: http://administracionelectronica.gob.es/pae_Home/dam/jcr:4e7fbb49-57a3-4f19-8c4f-991baf3b0414/2017-02-eng-nota-tecnica-directiva-accesibilidad-web.pdf.

⁵⁾ Pismo GUS GUS-IV1S03.7032.8.2018.1.

W tym:			
1) organy władzy, organy administracji rządowej (bez Ministerstwa Cyfryzacji, Kancelarii Sejmu, Senatu oraz Prezydenta RP);	2754		
2) organy kontroli państwowej i ochrony prawa (bez służb specjalnych);	106		
3) sądy i trybunały;	301		
4) wspólnoty samorządowe;	3027		
5) jednostki budżetowe (z wyłączeniem SFP = 401, 402, 406);	51146		
6) samorządowe zakłady budżetowe;	1343		
7) instytucje gospodarki budżetowej;	15		
8) fundusze – własność Skarbu Państwa lub własność państwowych osób prawnych;	6		
9) Zakład Ubezpieczeń Społecznych;	1		
10) Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;	1		
11) Narodowy Fundusz Zdrowia;	1		
12) samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej;	1306		
13) uczelnie – własność Skarbu Państwa lub własność państwowych osób prawnych;	133		
14) Polska Akademia Nauk;	1		
15) instytuty Polskiej Akademii Nauk;	37		
16) instytucje kultury – własność Skarbu Państwa lub własność państwowych osób prawnych, lub	4568		

własność jednostek samorządu terytorialnego, lub samorządowych osób prawnych; 17) samorządowe osoby prawne w rozumieniu art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.).	18		
Spółki prawa handlowego, w których udział posiada Skarb Państwa: – w których prawa z akcji Skarbu Państwa wykonują inne osoby niż Prezes Rady Ministrów, – w których prawa z akcji Skarbu Państwa wykonuje Prezes Rady Ministrów	433 W tym: 432 1	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 2017 r. w sprawie wykazu spółek, w których prawa z akcji Skarbu Państwa wykonują inni niż Prezes Rady Ministrów, pełnomocnicy Rządu lub państwowe osoby prawne (Dz. U. poz. 10, z późn. zm.) ⁶⁾ Wykaz spółek, dla których nadzór prowadzi Prezes Rady Ministrów, stan na dzień 19 grudnia 2017 r. ⁷⁾	W zakresie dostosowania stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz publikacji deklaracji dostępności.
Przedsiębiorstwa państwowe	34	Wykaz przedsiębiorstw państwowych według stanu na dzień 30 września 2017 r. ⁸⁾	W zakresie dostosowania stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz publikacji deklaracji dostępności.
Instytuty badawcze	116	Dane systemu POL-on, na dzień 2 listopada 2018 r.	W zakresie dostosowania stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz publikacji deklaracji dostępności.
Służby specjalne	5	art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920, z późn. zm.).	W zakresie dostosowania stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz publikacji deklaracji dostępności.
Kancelaria Sejmu, Kancelaria Senatu, Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej	3	-	W zakresie dostosowania stron internetowych i aplikacji mobilnych do wymagań dostępności cyfrowej oraz publikacji deklaracji dostępności.

⁶⁾ <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20170000010>.

⁷⁾ <https://bip.kprm.gov.pl/kpr/bip-kancelarii-prezesa/podmioty-nadzorowane-pr/4514,lead.html>.

⁸⁾ Departament Mienia Skarbu Państwa w Prokuraturii Generalnej <https://www.danepubliczne.gov.pl/dataset/wykaz-przedsiębiorstw-panstwowych-30-09-2017>.

Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	-	W zakresie sprawowania funkcji organu odpowiedzialnego za promocję oraz sprawozdawczość dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych sektora publicznego oraz w zakresie dostosowania stron internetowych i aplikacji mobilnych do wymagań dostępności cyfrowej i publikacji deklaracji dostępności.
Podmioty, w których procentowy udział własności powyżej 50% posiada samorząd terytorialny lub samorządowe osoby prawne.	101 492	Liczba podmiotów wpisanych w rejestrze REGON, według stanu rejestru na dzień 30 kwietnia 2018 r. ⁹⁾	W zakresie publikacji deklaracji dostępności i rozpatrywania skarg obywateli przez organy właściwe.
Podmioty, w których procentowy udział własności powyżej 50% posiadają państwowe osoby prawne	4 817	Liczba podmiotów wpisanych w rejestrze REGON, według stanu rejestru na dzień 30 kwietnia 2018 r. ¹⁰⁾	W zakresie publikacji deklaracji dostępności i rozpatrywania skarg obywateli przez organy właściwe.
Obywatele	Ok. 38 mln	Dane GUS	W zakresie ułatwienia korzystania ze stron internetowych i aplikacji mobilnych sektora publicznego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów ww. ustawy.

Konsultacje publiczne i opiniowanie projektu ustawy trwały od dnia 12 lipca 2018 r. do dnia 2 sierpnia 2018 r. W dniach 5–6 września 2018 r. odbyły się konferencje uzgodnieniowe, w których uczestniczyły w sumie 43 podmioty.

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy zawierający listą podmiotów, do których projekt został wysłany, znajduje się w załączniku nr 1 do niniejszego dokumentu.

W toku opracowywania projektu ustawy, po konferencji uzgodnieniowej, zmieniono wiele przepisów projektu (m.in. definicje i przepisy dotyczące nieproporcjonalnego obciążenia).

Ponadto, projekt ustawy był przekazany do zaopiniowania związkom zawodowym i organizacjom pracodawców.

W dniu 12 lipca 2018 r. projekt został także skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. W dniu 28 sierpnia 2018 r. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego upoważniła Zespół Społeczeństwa Informacyjnego do wydania wiążącej opinii na temat ww. projektu ustawy. W dniu 24 września 2018 r. Zespół Społeczeństwa Informacyjnego uznał projekt za uzgodniony i wydał w tej sprawie wiążącą opinię.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2018 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,000	0,000	0,122	0,131	0,131	0,131	0,131	0,131	0,131	0,131	0,131	1,170
budżet państwa	0,000	0,000	0,012	0,012	0,012	0,012	0,012	0,012	0,012	0,012	0,012	0,112
JST	0,000	0,000	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,068

⁹⁾ Pismo GUS GUS-IV1S03.7032.8.2018.1.

¹⁰⁾ Pismo GUS GUS-IV1S03.7032.8.2018.1.

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	0,000	0,000	0,077	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,749
Fundusz Pracy	0,000	0,000	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,054
Narodowy Fundusz Zdrowia	0,000	0,000	0,019	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,187
Wydatki ogółem	0,000	0,350	0,946	1,074	1,074	1,074	1,074	1,074	1,074	1,074	1,074	9,888
budżet państwa	0,000	0,350	0,946	1,074	1,074	1,074	1,074	1,074	1,074	1,074	1,074	9,888
JST	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Saldo ogółem	0,000	-0,350	-0,824	-0,943	-0,943	-0,943	-0,943	-0,943	-0,943	-0,943	-0,943	-8,718
budżet państwa	0,000	-0,350	-0,934	-1,062	-1,062	-1,062	-1,062	-1,062	-1,062	-1,062	-1,062	-9,776
JST	0,000	0,000	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,068
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	0,000	0,000	0,077	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,749
Fundusz Pracy	0,000	0,000	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,054
Narodowy Fundusz Zdrowia	0,000	0,000	0,019	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,187

Źródła finansowania

Koszty administracyjne związane z publikacją deklaracji dostępności, obsługą żądań i skarg o udostępnienie informacji niedostępnych będą pokrywane w ramach środków ujętych w planach finansowych objętych regulacją podmiotów; w przypadku wydatków budżetu państwa, w ramach środków dostępnych we właściwych częściach budżetowych, a w przypadku wydatków jednostek samorządu terytorialnego, w ramach ich budżetów. Ogółem wydatki nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki.

Wydatki przeznaczone na dostosowanie stron internetowych i aplikacji mobilnych do wymogów dostępności cyfrowej, będą ponoszone w ramach środków ujętych w planach finansowych objętych regulacją podmiotów. Wymaganie to dla większości podmiotów nie jest nowe, gdyż zostało uregulowane w § 19 rozporządzenia KRI, w formie zgodności z WCAG 2.0 na poziomie AA.

Część 27 budżetu państwa – Informatyzacja – wydatki z budżetu państwa będą przeznaczone na promocję i szkolenia online, realizacje procedury monitoringu, dodatkowe zatrudnienie, przygotowanie raportów, tj. obowiązki wynikające z wymogów dyrektywy 2016/2102. Wydatki te w 2019 r. będą sfinansowane w ramach ustalonego w ustawie budżetowej limitu wydatków w części 27 i nie będą stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel, natomiast w latach następnych będzie wymagane zwiększenie limitu wydatków w części 27 – Informatyzacja.

Wydatki związane ze szkoleniami służby cywilnej oraz pracowników administracji samorządowej, przewidziane zostały w programie Dostępność Plus.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

W sektorze finansów publicznych regulacją objętych jest ponad 64764 podmiotów, w tym 8 podmiotów wyłączonych na mocy przepisów art. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570, z późn. zm.), na których wcześniej nie ciążył obowiązek zapewnienia zgodności z normą dostępności WCAG 2.0 na poziomie AA. Dane te pochodzą w głównej mierze z baz danych Ministerstwa Finansów oraz bazy REGON, a dokładne odnośniki do źródeł podane zostały w tabeli z pkt 4, kolumna „Źródła danych”.

Podmioty objęte ustawą informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

Podmioty określone w ww. ustawie o informatyzacji, miały już obowiązek uwzględnienia wymogu zgodności stron internetowych i aplikacji mobilnych z wytycznymi WCAG 2.0 na poziomie AA, określonego w § 19 rozporządzenia KRI. W związku z powyższym zakłada się,

że podmioty te w swoich działaniach i budżetach przewidziały wydatki związane z zapewnieniem zgodności stron internetowych i aplikacji mobilnych z ww. wytycznymi. Tym samym przyjęto, że dla podmiotów objętych ww. ustawą o informatyzacji projektowana ustawa w zakresie zgodności systemu teleinformatycznego, jakim w szczególności jest strona internetowa lub aplikacja mobilna, z wymogami WCAG 2.0 na poziomie co najmniej AA, nie będzie generowała nowych wydatków.

Jednocześnie zauważyć należy, iż nowy obowiązek dla tych podmiotów stanowi publikacja deklaracji o dostępności oraz, w niektórych przypadkach, rozpatrywanie skarg wnoszonych przez obywateli. Wydatki podmiotów związane z publikacją deklaracji dostępności cyfrowej stron internetowych oraz aplikacji mobilnych nie są możliwe do pełnego oszacowania ze względu na brak na dzień transpozycji przepisów szczegółowych wytycznych dotyczących ich formy. Wiadome jest jedynie, że podmioty te będą przeprowadzać podstawową analizę dostępności swoich stron internetowych i aplikacji mobilnych – działanie takie może zostać zrealizowane w ramach kadr aktualnie zatrudnionych w organizacji lub przez zlecenie organizacjom wyspecjalizowanym w zakresie audytu dostępności. W przypadku zakupu takiej usługi na zewnątrz, średni koszt jej wykonania wynosi 4000 zł¹¹⁾, który to koszt podmioty poniosą z budżetów własnych. Rozpatrywanie skarg oraz publikacja deklaracji dostępności realizowana będzie w ramach działań bieżących danego podmiotu. Ewentualne skutki finansowe związane z wprowadzeniem przedmiotowej regulacji, które na dzień dzisiejszy są trudne do oszacowania i zależne od stanu faktycznego występującego w każdym podmiotów publicznych, zostaną sfinansowane w ramach środków budżetowych tych podmiotów.

Minister właściwy do spraw informatyzacji po opublikowaniu przez Komisję Europejską aktów wykonawczych do dyrektywy 2016/2102, przygotowuje szczegółowy zakres, narzędzia wspierające oraz przewodniki dla stosowania deklaracji dostępności. Ich publikacja jest obowiązkowa dla części witryn w 2019 r., a dla pozostałych od 2020 r., zaś dla aplikacji mobilnych od 2021 r.

Rozwiązaniem zmniejszającym koszty dostosowania strony internetowej do wymogów projektowanej ustawy jest, w przypadku ministerstw i wojewodów, migracja na platformę GOV.PL, gdzie standard dostępności w zakresie struktury informacji gwarantuje minister właściwy do spraw informatyzacji. Platforma może być udostępniona szerszemu gronu podmiotów, co wymaga jednak poszerzenia zakresu aktualnej inwestycji ze strony Skarbu Państwa.

Podmioty, dla których zastosowano wyłączenie z ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, oraz nieobjęte wcześniej wymogiem stosowania norm dostępności

Szacuje się, że podmiotów, dla których obowiązki w zakresie dostępności będą nowym wymogiem, jest 8 i są to służby specjalne w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, Kancelaria Sejmu, Kancelaria Senatu oraz Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Należy przy tym podkreślić, że obowiązek wynikający z projektowanej ustawy dotyczy stron internetowych publicznych, a więc tych, na których publikowane są informacje dostępne dla obywateli bez specjalnych uprawnień do ich wyświetlenia. Średni koszt dostosowania strony www do wymogów dostępności oszacowany został na kwotę 29 894 zł¹²⁾. Koszt dostosowania jest wynikiem średniej wartości dotacji, jaką Minister Administracji i Cyfryzacji w 2015 r. udzielił organom publicznym na ten cel. Nie można precyzyjnie określić, ile stron internetowych wymaga aktualizacji, a ile stosuje się już do zasad dostępności. Jest to efekt różnego podejścia twórców witryn do wrażliwości na potrzeby różnych grup odbiorców. Koszty tej inwestycji pokrywane będą z budżetów własnych poszczególnych jednostek.

Rozpatrywanie skarg oraz publikacja deklaracji dostępności realizowane będą w ramach obowiązków danego podmiotu.

Szkolenia i promocja

Zapewnienie dostępności cyfrowej, otwierające dostęp do treści dla osób korzystających ze

¹¹⁾ Szacunkowe koszty badań dostępności zostały oparte o średnią wycieczoną z wycen przedstawionych przez trzy organizacje pozarządowe wyspecjalizowane w zakresie dostępności cyfrowej.

¹²⁾ Obliczone na podstawie efektów dotacji udzielonej w 2015 r. przez Ministra Administracji i Cyfryzacji na dofinansowanie budowy lub dostosowania stron internetowych podmiotów realizujących zadania publiczne do potrzeb osób niepełnosprawnych. Przyznane zostało 3 766 655,79 zł na dostosowanie 126 stron internetowych, co wynosi średnio 29 894 zł na stronę.

specjalnego oprogramowania, bądź wymagających odpowiedniego języka przekazu, to wysiłek nieporównywalny do możliwości w dostępie do informacji, jakie zyskują wszyscy obywatele korzystający z przekazu informacji w sieci Internet. Największą przeszkodą w dotychczasowym wdrażaniu zasad dostępności wydaje się być bariera poznawcza – brak świadomości prostoty metod, jakie należy stosować, by efekt ten osiągnąć. Wsparcie organów realizujących zadania publiczne odbywać będzie się przez Szefa Służby Cywilnej – dla pracowników służby cywilnej – oraz przez ministra właściwego do spraw administracji – dla pracowników niebędących pracownikami służby cywilnej, a pracujących w jednostkach administracji samorządowej. Działania te zostały zapisane w programie Dostępność Plus razem ze środkami przeznaczonymi na ten cel.

Realizacja obowiązków monitoringu, tworzenia standardów, raportowania, promocji i szkoleń

W związku ze zwiększeniem obowiązków wynikających z projektowanej regulacji po stronie Ministra Cyfryzacji, dotyczących promocji, tworzenia materiałów edukacyjnych, realizacji monitoringu, wydawania raportów, raportowania do Komisji Europejskiej, niezbędne jest dodatkowe zatrudnienie od 2020 r. 3 pracowników. Przewidziany koszt w 2020 r. to ok. 299 tys. zł, natomiast od 2021 r. oraz latach kolejnych – ok. 324 tys. zł. Do obliczenia ww. wydatków na wynagrodzenia przyjęto dla 1 etatu mnożnik 3,00. Ponadto od 2021 r. uwzględniono wydatki na dodatkowe wynagrodzenie, tzw. 13. Koszt organizacji jednego stanowiska pracy zaopatrzonego w sprzęt IT, tj.: pakiet biurowy, komputer stacjonarny oraz w wyposażenie wyniesie ok. 9 000,00 zł. Łącznie jednorazowy koszt utworzenia stanowisk pracy dla 3 etatów wyniesie ok. 27 000,00 zł. Materiały edukacyjne, strona internetowa, promocja zrealizowana zostanie ze środków własnych ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Wydatki związane z monitoringiem dostępności

Minister właściwy do spraw informatyzacji przygotowuje narzędzie weryfikujące obecność i poprawność formalną deklaracji dostępności. Do prawidłowego działania takiej aplikacji niezbędne jest przygotowanie właściwego standardu technicznego. Szacowany koszt opracowania standardu technicznego deklaracji dostępności wraz z narzędziem weryfikującym obecność i poprawność deklaracji dostępności to 50 000 zł. Koszt ten zostanie poniesiony w 2019 r. w ramach części 27 – Informatyzacja. Narzędzie to udostępnione zostanie innym organom, celem ułatwienia i weryfikacji poprawności wywiązania się z obowiązku ustawy.

Niezbędne będzie przygotowanie metodologii badania stron internetowych pod względem zgodności z zaleceniami WCAG 2.0, która posłuży do monitoringu realizacji wymagań ustawy. Koszt przygotowania tej metodologii pokryty zostanie ze środków własnych ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Komisja Europejska opublikowała informacje na temat wyboru próby stron i aplikacji do badania w procedurze monitoringu. Z opublikowanych informacji wynika, że państwa członkowskie mają obowiązek realizacji monitoringu w cyklu rocznym, a minimalnym wymaganiem jest pełna (dogłębna) weryfikacja dostępności cyfrowej co najmniej 80 stron internetowych oraz 30 aplikacji mobilnych oraz pobieżne sprawdzenie ok. 850 stron internetowych. W wyniku rozpoznania rynku, określone zostało że badanie dogłębne wyniesie około 450 000 zł, a badanie pobieżne wyniesie około 300 000 zł dla wymienionej liczby badanych stron. Wydatki te poniesione zostaną z budżetu państwa w 2021 r. oraz w latach kolejnych (pierwszy rok obowiązku realizacji monitoringu), w ramach części 27 – Informatyzacja.

W celu usprawnienia procedury monitoringu i możliwości przekazywania organom informacji zwrotnej o ich poziomie dostępności i sugerowanych poprawkach, wytworzone zostanie narzędzie wspierające realizację monitoringu. Szacowany koszt narzędzia wspomagającego weryfikację zgodności kodu html strony internetowej z wymaganiami WCAG 2.0 na poziomie AA to 300 000 zł¹³⁾. Koszt ten pokryty zostanie z budżetu państwa z części 27 – Informatyzacja na 2019 r. Roczne utrzymanie narzędzia to koszt szacowany na 20 000 zł, pokryty z części 27 – Informatyzacja, od 2020 r.

Wydatki związane z wypracowaniem materiałów online dotyczących dostępności

W celu wsparcia organów publicznych w zapewnieniu dostępności, polegającym na

¹³⁾ Kwota jaką Minister Administracji i Cyfryzacji przeznaczył w 2015 r. w formie dotacji na wytworzenie rozwiązania o zbliżonej funkcjonalności w umowie 2/DSI/ZP2/2015.

	<p>wypracowaniu przewodników w zakresie dostępności: stron, aplikacji mobilnych, dokumentów oraz multimediów w formie materiałów i szkoleń online oraz utworzenia i udostępnienia szablonów stron internetowych oraz biuletynów informacji publicznej, minister właściwy do spraw informatyzacji, utworzy stronę internetową dedykowaną i wypełnioną wyżej wymienionymi materiałami. Koszt wytworzenia materiałów i utworzenia takiej strony szacowany jest na 600 tys. zł¹⁴⁾ i zostanie pokryty w ramach części 27 – Informatyzacja w 2020 r.</p> <p>Wpływy z kar</p> <p>Można założyć, że począwszy od 2021 r., co roku jeden podmiot będzie uporczywie uchylał się od spełniania wymogów dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej, co spowoduje nałożenie kary 10 000 zł. Jednocześnie, w tym samym okresie będzie 14 podmiotów, które nie opublikują poprawnej deklaracji dostępności lub nie opublikują w formie dostępnej cyfrowo elementów, które bezwzględnie muszą być w tej formie opublikowane, co spowoduje nałożenie na nie kar w łącznej wysokości 70 000 zł. Warto poczynić uwagę, że mechanizm kar, nawet relatywnie niedużych, podziała prewencyjnie i od 2024 r. nie będziemy obserwować rażących problemów z dostępnością cyfrową. Biorąc powyższe pod uwagę oraz fakt, że wpływy z kar są wielce niepewne i nie można precyzyjnie oszacować ich wielkości, nie zostały one ujęte w tabeli dochodów.</p>
Dochody	<p>Wpływy ze składek</p> <p>W części dotyczącej dochodów, uwzględniono również wpływy z tytułu podatku dochodowego oraz obowiązkowych składek na ubezpieczenia zdrowotne i społeczne. Założono, że nowi pracownicy rozpoczną pracę od stycznia 2020 r.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2018 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	18	0	0	0	18
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe osób niepełnosprawnych oraz osób starszych	<p>„Miarą dojrzałości państwa jest to, jak traktuje i opiekuje się swoimi słabszymi obywatelami. Naszym wielkim zadaniem będzie stworzenie Polski prawdziwie przyjaznej dla osób starszych i niepełnosprawnych.”</p> <p>Expose Prezesa Rady Ministrów Mateusza Morawieckiego, 12 grudnia 2017 r.</p> <p>Obecnie na rynku jest coraz mniej usług wolnych od nowoczesnych technologii, które mają za zadanie usprawniać nasze codzienne życie, a często nawet wykonywać część obowiązków w sposób automatyczny, jak np. usługa bankowa – polecenie zapłaty. Korzyści związane z rozwojem nowoczesnych technologii są niezaprzeczone. Jeśli produkty i usługi nie są zaprojektowane zgodnie z zasadami dostępności, powodują zwiększenie poziomu wykluczenia cyfrowego odbiorców, uniemożliwiają lub utrudniają komunikację. Osoby w wieku 65 lat i więcej zdecydowanie rzadziej korzystają z komputera niż ogół społeczeństwa. Na pytanie „Jak często korzysta Pan/Pani z komputera?” jedynie 13% seniorów odpowiedziało „codziennie lub prawie codziennie” (dla</p>						

¹⁴⁾ Kwota jaką Minister Administracji i Cyfryzacji przeznaczył w 2015 r. w formie dotacji na wytworzenie serwisu internetowego o zbliżonej treści w umowie 1 /DSI/ZP 2 /2015.

	<p>porównania procent ten w przypadku ogółu osób w wieku powyżej 16 lat wynosił 53%). Aż 3/4 osób powyżej 65 lat w ogóle nie używa Internetu¹⁵⁾. Osoby z niepełnosprawnością mają takie same potrzeby w obszarze komunikacji cyfrowej, co osoby pełnosprawne. Chcą funkcjonować normalnie, być uczestnikami życia społecznego.</p> <p>W efekcie projektowanej ustawy, obywatele, rodzina i gospodarstwa domowe zyskają łatwiejszy i bardziej przejrzysty dostęp do informacji i usług udostępnianych przez organy publiczne, co będzie mieć konsekwencje mierzone zaufaniem do jednostek publicznych, wykorzystaniem informacji sektora oraz wykorzystaniem usług elektronicznych udostępnianych w dostępnej formie.</p>
--	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Szacuje się, że dla spółek prawa handlowego, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, w których prawa z akcji Skarbu Państwa wykonują członkowie Rady Ministrów/pełnomocnicy (433), samorządowych osób prawnych (18), przedsiębiorstw państwowych (34), instytutów badawczych (116) – obowiązki w zakresie dostępności będą nowym wymogiem. Koszt ten wyniesie ponad 18 mln zł, gdzie średni koszt dostosowania strony www do wymogów dostępności wynosi 29 894 zł. Założono, że koszt ten zostanie poniesiony w 2020 r. ze środków własnych jednostek objętych regulacją.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Obowiązkiem informacyjnym organu publicznego będzie przygotowywanie deklaracji dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych, zgodnie z przepisami niniejszego projektu ustawy i aktualizowanie ich co najmniej raz w roku.

Część przepisów projektowanej ustawy wykracza poza wymagania dyrektywy 2016/2102:

– możliwość skorzystania z nieproporcjonalnego obciążenia, została wykluczona dla podstawowych elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej, a dotyczących najważniejszych informacji takich jak: informacje kontaktowe, formularze kontaktowe, informacje urzędowe, wzory umów oraz informacje mające związek z bezpieczeństwem publicznym. Wykluczony z tej możliwości został również Biuletyn Informacji Publicznej, który to był już objęty wymogiem zapewnienia zgodności z zaleceniami dostępności wprowadzonymi w rozporządzeniu KRI;

– wymaganiom dostępności cyfrowej nie będą podlegały elementy, których udostępnienie mogłoby spowodować niezachowanie niesionej przez nie informacji (niezachowanie ich integralności lub autentyczności).

9. Wpływ na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Projektowana ustawa utrzyma wymagania dla projektów informatycznych realizowanych przez podmioty realizujące zadania publiczne jaki został zdefiniowany w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

¹⁵⁾ Źródło: Badanie GUS, Wykorzystanie technologii informacyjno-telekomunikacyjnych w gospodarstwach domowych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu ustawy prowadzona będzie każdego roku, począwszy od 2019 r. W cyklu 3-letnim efekty dostosowania organów publicznych raportowane będą do Komisji Europejskiej. Raportowanie do Komisji Europejskiej ma na celu porównanie efektów wdrożenia dyrektywy 2016/2102 w odniesieniu do innych krajów UE, wymianę dobrych praktyk oraz dyskusje o ewentualnych aktualizacjach legislacji krajowych.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA

PROJEKTU USTAWY O DOSTĘPNOŚCI CYFROWEJ STRON INTERNETOWYCH I APLIKACJI MOBILNYCH PODMIOTÓW PUBLICZNYCH

1. Informacje ogólne.

Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku, zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa projektowana ustawa została udostępniona na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Cyfryzacji oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

2. Przebieg konsultacji.

Konsultacje odbyły się w terminie od dnia 12 lipca do 2 sierpnia 2018 r.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przesłany do:

- 1) Dostępni.eu
- 2) Federacji Konsumentów
- 3) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji
- 4) Fundacji Aktywizacja
- 5) Fundacji Bezpieczna Cyberprzestrzeń
- 6) Fundacji FiRR
- 7) Fundacji Integracja
- 8) Fundacji na Rzecz Rozwoju Audiodeskrypcji Katarynka
- 9) Fundacji Nowoczesna Polska
- 10) Fundacji Panoptykon
- 11) Fundacji Polska Bez Barier
- 12) Fundacji Projekt Polska
- 13) Fundacji Radius
- 14) Fundacji Szansa dla Niewidomych
- 15) Fundacji Transgresja
- 16) Fundacji Widzialni
- 17) Fundacji „Vis Maior”
- 18) Funduszu Audiodeskrypcja
- 19) Internet Society Poland
- 20) Izby Gospodarki Elektronicznej
- 21) Krajowej Izby Gospodarczej
- 22) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji
- 23) Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej
- 24) Międzynarodowego Stowarzyszenia „Słyszę Serce”
- 25) Polskiej Fundacji Osób Słabosłyszących
- 26) Polskiej Izby Handlu

- 27) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji
- 28) Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej
- 29) Polskiej Izby Radiodfuzji Cyfrowej
- 30) Polskiego Związku Głuchych
- 31) Polskiego Związku Niewidomych
- 32) Polskiego Towarzystwa Informatycznego
- 33) Spółdzielni Socjalnej Akces Lab
- 34) Spółdzielni Socjalnej FADO
- 35) Stowarzyszenia Inżynierów Telekomunikacji
- 36) Stowarzyszenia Twoje Nowe Możliwości
- 37) Towarzystwa Pomocy Głuchoniewidomym
- 38) Związku Pracodawców Mediów Publicznych
- 39) Związku Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska
- 40) Związku Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza

W celu wykonania obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania do:

- 1) Banku Gospodarstwa Krajowego
- 2) Biblioteki Narodowej
- 3) Głównego Urzędu Statystycznego
- 4) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
- 5) Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
- 6) Kancelarii Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
- 7) Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego
- 8) Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
- 9) Naczelnej Rady Adwokacka
- 10) Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych
- 11) Najwyższej Izba Kontroli
- 12) Narodowego Banku Polskiego
- 13) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
- 14) Narodowego Funduszu Zdrowia
- 15) Polskiej Akademii Nauk
- 16) Polskiego Centrum Akredytacji
- 17) Rady Dialogu Społecznego
- 18) Rady do Spraw Cyfryzacji
- 19) Sądu Najwyższego
- 20) Trybunału Konstytucyjnego
- 21) Urzędu Ochrony Danych Osobowych
- 22) Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
- 23) Urzędu Zamówień Publicznych
- 24) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
- 25) Business Centre Club – Związku Pracodawców
- 26) Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego „Solidarność”
- 27) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych
- 28) Forum Związków Zawodowych
- 29) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej

- 30) Konfederacji Lewiatan
- 31) Związku Rzemiosła Polskiego

Uwagi do projektu zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Akces Lab
- 2) Biblioteka Narodowa
- 3) Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu
- 4) Kancelaria Sejmu
- 5) Narodowy Bank Polski
- 6) Polski Komitet Normalizacyjny
- 7) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego
- 8) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych
- 9) Prezes Urzędu Zamówień Publicznych
- 10) Centrum Rozwoju Inicjatyw Społecznych CRIS
- 11) Eksperti Akces
- 12) Forum Dostępnej Cyberprzestrzeni
- 13) Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego
- 14) Fundacja Integracja
- 15) Fundacja Widzialni
- 16) Instytut Tyflogiczny Polskiego Związku Niewidomych
- 17) Learnetic
- 18) Lex Cracoviensis
- 19) Migam RPKP sp. z o.o. S. K. A. oraz Praca Bez Barrier sp. z o. o.
- 20) Naczelna Rada Adwokacka
- 21) Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów
- 22) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
- 23) Polski Komitet Normalizacyjny
- 24) Polskie Wydawnictwo Naukowe
- 25) Porozumienie Zielonogórskie
- 26) Stowarzyszenie Autorów i Wydawców Copyright Polska
- 27) Stowarzyszenie Kreatywna Polska
- 28) Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Projekt w dniu 12 lipca 2018 r. został także skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego (KWRiST). W dniu 28 sierpnia 2018 r. KWRiST upoważniła Zespół Społeczeństwa Informacyjnego do wydania wiążącej opinii w sprawie przedmiotowego projektu. W dniu 24 września 2018 r. Zespołu Społeczeństwa Informacyjnego pozytywnie zaopiniował projekt ustawy i wydał wiążącą opinię.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Uwagi wraz z prezentacją stanowiska Ministra Cyfryzacji wobec tych uwag omówiono w tabelach stanowiących załącznik do Raportu z konsultacji publicznych i opiniowania.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia innym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informacja o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

TABELA ZGODNOŚCI
do projektu ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych

Tytuł projektu	projekt ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych
Tytuł wdrażanego aktu prawnego	dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
Przedmiot i zakres stosowania Art.1	1. Z myślą o poprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego niniejsza dyrektywa ma na celu zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących wymogów dostępności stron internetowych organów sektora publicznego i ich aplikacji mobilnych, dzięki czemu te strony internetowe i aplikacje mobilne będą bardziej dostępne dla użytkowników, w szczególności dla osób niepełnosprawnych.	Art. 1	Art. 1. Ustawa określa: 1) wymagania dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych; 2) tryb postępowania w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej; 3) zasady zapewnienia monitorowania dostępności cyfrowej stron internetowych lub aplikacji mobilnych oraz prowadzenia sprawozdawczości w zakresie dostępności cyfrowej; 4) wymagania dotyczące treści, przeglądu i aktualizacji deklaracji dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz ich publikacji; 5) kompetencje organu właściwego w sprawach monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz nadzoru nad stosowaniem przepisów ustawy.
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy nakładające na państwa członkowskie wymóg zapewnienia, aby strony internetowe, niezależnie od urządzenia wykorzystywanego do uzyskania dostępu do nich, i aplikacje mobilne organów sektora publicznego spełniały wymogi dostępności określone w art. 4.	Art. 5 ust. 1 i 2	Art. 5. 1. Dostępność cyfrowa strony internetowej oraz aplikacji mobilnej polega na zapewnieniu ich, funkcjonalności, kompatybilności, postrzegalności i zrozumiałości. 2. Podmioty publiczne zapewniają dostępność cyfrową, przez spełnienie przez ich stronę internetową lub aplikację mobilną wymagań określonych w załączniku do ustawy.
		Art. 2	Art. 2. Ustawę stosuje się do:

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
			<p>1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669 i 1693),</p> <p>2) innych, niż określone w pkt 1, państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej,</p> <p>3) innych, niż określone w pkt 1, osób prawnych, utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot:</p> <p>a) finansują je w ponad 50%, lub</p> <p>b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub</p> <p>c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub</p> <p>d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,</p> <p>4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1 3</p> <p>- posiadających strony internetowe lub aplikacje mobilne, lub zarządzających elementami stron internetowych lub aplikacji mobilnych zamieszczonymi w środowisku umożliwiającym zapewnienie dostępności cyfrowej treści, zwanych dalej „podmiotami publicznymi”.</p>
Art. 1 ust. 3 lit. a i b	<p>3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do następujących stron internetowych i aplikacji mobilnych:</p> <p>a) stron internetowych i aplikacji mobilnych nadawców publicznych i ich jednostek zależnych, a także innych organów lub ich jednostek zależnych wypełniających zadania nadawcy publicznego;</p> <p>b) stron internetowych i aplikacji mobilnych NGO, które nie świadczą usług podstawowych dla społeczności lub usług odnoszących się w</p>	Art. 3. ust. 1 pkt 1 i 2	<p>Art. 3. Ustawy nie stosuje się do stron internetowych i aplikacji mobilnych:</p> <p>1) dostawców usług medialnych, o których mowa w art. 1a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414 i 2111 oraz z 2018 r. poz. 650, 915 i 1717);</p> <p>2) organizacji pozarządowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2018 r. poz. 450, 650, 723 i 1365), chyba że prowadzą one działalność w sferze zadań</p>

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	szczególności do potrzeb osób niepełnosprawnych lub dla takich osób przeznaczonych.		publicznych wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 6, pkt 7 lub pkt 10 tej ustawy.
Art. 1 ust. 4 lit. a	4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do następujących treści stron internetowych i aplikacji mobilnych: a) formatów plików dokumentów biurowych opublikowanych przed dniem 23 września 2018 r., chyba że treści te są potrzebne do aktywnych procedur administracyjnych odnoszących się do zadań wykonywanych przez zainteresowany organ sektora publicznego;	Art. 3 ust. 2 pkt 3	2. Ustawy nie stosuje się także do następujących elementów stron internetowych i aplikacji mobilnych: (...) 3) dokumentów tekstowych i tekstowo-graficznych, dokumentów utworzonych w programach przeznaczonych do tworzenia prezentacji lub arkuszy kalkulacyjnych, opublikowanych przed dniem 23 września 2018 r., chyba że ich zawartość jest niezbędna do realizacji bieżących zadań podmiotu publicznego;
Art. 1 ust. 4 lit. b	b) mediów zmiennych w czasie, nagranych z wyprzedzeniem, opublikowanych przed dniem 23 września 2020 r.;	Art. 3 ust. 2 pkt 2	2) multimediiów opublikowanych przed dniem 23 września 2020 r.;
Art. 1 ust. 4 lit. c	c) mediów zmiennych w czasie nadawanych na żywo;	Art. 3 ust. 2 pkt 1	1) multimediiów nadawanych na żywo;
Art. 1 ust. 4 lit. d	d) map internetowych oraz internetowych usług mapowania, o ile w przypadku map przeznaczonych do zastosowań nawigacyjnych podstawowe informacje dostarczane są cyfrowo w sposób dostępny;	Art. 3 ust. 2 pkt 4	4) map oraz map interaktywnych, w tym geoportali, pod warunkiem, że w przypadku map interaktywnych i geoportali przeznaczonych do zastosowań nawigacyjnych, dane teled adresowe i położenie geograficzne prezentowane są w sposób dostępny cyfrowo;
Art. 1 ust. 4 lit. e	e) treści pochodzących od stron trzecich, które nie są finansowane przez zainteresowane organy sektora publicznego, przez nie tworzone ani nie znajdują się pod ich kontrolą;	Art. 3 ust. 2 pkt 5	5) treści będących w posiadaniu podmiotu publicznego: a) które nie zostały przez niego lub na jego rzecz wytworzone albo przez niego nabyte, albo b) których dostosowanie wymaga modyfikacji, do której ten podmiot publiczny nie jest uprawniony;
Art. 1 ust. 4 lit. f	f) powielenia pozycji ze zbiorów dziedzictwa, które to pozycje nie mogą zostać w pełni udostępnione ze względu na: (i) niezgodność wymogów dostępności z koniecznością zachowania danej pozycji albo z autentycznością powielenia (np. kontrast); albo (ii) brak zautomatyzowanych i opłacalnych rozwiązań, które pozwoliłyby na łatwe pozyskanie	Art. 3 ust. 2 pkt 7	7) treści prezentujących dzieła sztuki i zabytki w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067), materiały archiwalne w rozumieniu ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 r. poz. 217, 357, 398 i 650), muzealia w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2018 r. poz. 720 i 1669) oraz materiały

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	treści manuskryptów lub innych pozycji ze zbiorów dziedzictwa oraz przekształcenie ich w treści zgodne z wymogami dostępności;		biblioteczne w rozumieniu ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2018 r. poz. 574 i 1669), których nie można przedstawić w sposób dostępny cyfrowo, gdyż utworzenie dostępnej cyfrowo prezentacji: a) wiązałoby się z utratą autentyczności powielanego elementu, lub b) nie jest możliwe z przyczyn technicznych, lub c) wiązałoby się z poniesieniem nadmiernie wysokich kosztów;
Art. 1 ust. 4 lit. g	g) treści ekstranetów i intranetów, czyli stron internetowych, które są dostępne tylko dla ograniczonego kręgu odbiorców, a nie dla ogółu społeczeństwa, opublikowane przed dniem 23 września 2019 r., dopóki strony te nie zostaną poddane zasadniczemu przeglądowi;	Art. 3 ust. 2 pkt 6	6) treści prezentowanych w intranecie lub ekstranecie, opublikowanych przed dniem 23 września 2018 r. i niepoddawanych od tego czasu przebudowom i zmianom polegającym w szczególności na zmianie wyglądu lub struktury prezentowanych informacji, albo zmianie sposobu publikowania informacji;
Art. 1 ust. 4 lit. h	h) treści stron internetowych i aplikacji mobilnych zaliczane do archiwów, co oznacza, że strony te zawierają wyłącznie treści, które nie są potrzebne do aktywnych procesów administracyjnych ani nie są uaktualniane lub edytowane po dniu 23 września 2019 r.	Art. 3 ust. 2 pkt 8	8) treści niewykorzystywanych do realizacji bieżących zadań podmiotu publicznego oraz nieuaktualnianych lub niepoddawanych po dniu 23 września 2019 r. przebudowom i zmianom, polegającym w szczególności na zmianie wyglądu lub struktury prezentowanych informacji albo na zmianie sposobu publikowania informacji.
Art. 1 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy strony internetowe i aplikacje mobilne szkół, przedszkoli lub żłobków, z wyjątkiem treści związanych z podstawowymi funkcjami administracyjnymi w Internecie.		Nie skorzystano z przewidzianego wyłączenia.
Minimalna harmonizacja Art. 2	Państwa członkowskie mogą utrzymywać lub wprowadzać środki zgodne z przepisami Unii, które wykraczają poza wymogi minimalne dotyczące dostępności sieci stron internetowych oraz aplikacji mobilnych ustanowione niniejszą dyrektywą.		Nie wymaga transpozycji Zagadnienia zawarte w odwróconej tabeli zgodności
Definicje Art. 3 pkt 1	Na użytek niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:	Art. 2	Art. 2. Ustawę stosuje się do: 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	1) „organ sektora publicznego” oznacza organy państwowe, regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/24/UE lub związki złożone z jednego lub kilku takich organów lub z jednego lub kilku takich podmiotów prawa publicznego; o ile związki te zostały utworzone w konkretnym celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym, które nie mają charakteru przemysłowego ani handlowego;		<p>przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669 i 1693),</p> <p>2) innych, niż określone w pkt 1, państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej,</p> <p>3) innych, niż określone w pkt 1, osób prawnych, utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot:</p> <p>a) finansują je w ponad 50%, lub</p> <p>b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub</p> <p>c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub</p> <p>d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,</p> <p>4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1 3</p> <p>- posiadających strony internetowe lub aplikacje mobilne, lub zarządzających elementami stron internetowych lub aplikacji mobilnych zamieszczonymi w środowisku umożliwiającym zapewnienie dostępności cyfrowej treści, zwanych dalej „podmiotami publicznymi”.</p>
Art. 3 pkt 2	2) „aplikacja mobilna” oznacza oprogramowanie użytkowe zaprojektowane i opracowane przez organy sektora publicznego lub w ich imieniu, do użytku przez ogół społeczeństwa na urządzeniach mobilnych, takich jak smartfony i tablety. Nie obejmuje ona oprogramowania, które steruje tymi urządzeniami (mobilne systemy operacyjne) ani samym sprzętem;	Art. 3 pkt 1	1) aplikacja mobilna – publicznie dostępne oprogramowanie z interfejsem dotykowym zaprojektowane do wykorzystania na przenośnych urządzeniach elektronicznych, z wyłączeniem aplikacji przeznaczonych do użytku na przenośnych komputerach osobistych;
Art. 3 pkt 3	3) „norma” oznacza normę w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;		Nie wymaga transpozycji
Art. 3 pkt 4	4) „norma europejska” oznacza normę zharmonizowaną w		Nie wymaga transpozycji

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;		
Art. 3 pkt 5	5) „norma zharmonizowana” oznacza normę zharmonizowaną w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;		Nie wymaga transpozycji
Art. 3 pkt 6	6) „media zmienne w czasie” oznaczają następujące rodzaje mediów: tylko audio, tylko wideo, audio-wideo oraz audio lub wideo z funkcją interaktywną;	Art. 3 pkt 6	6) multimedia – dźwięk, wideo, prezentowane również w sposób interaktywny lub połączenie tych form przekazu;
Art. 3 pkt 7	7) „pozycje ze zbiorów dziedzictwa” oznaczają dobra będące własnością prywatną lub publiczną, mające wartość historyczną, artystyczną, archeologiczną, estetyczną, naukową lub techniczną i należące do zbiorów utrzymywanych przez instytucje kulturalne, takie jak biblioteki, archiwa i muzea;	Art. 3 ust. 2 pkt 7	7) treści prezentujących dzieła sztuki i zabytki w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067), materiały archiwalne w rozumieniu ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 r. poz. 217, 357, 398 i 650), muzealia w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2018 r. poz. 720 i 1669) oraz materiały biblioteczne w rozumieniu ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2018 r. poz. 574 i 1669), których nie można przedstawić w sposób dostępny cyfrowo, gdyż utworzenie dostępnej cyfrowo prezentacji:
Art. 3 pkt 8	8) „dane pomiarowe” oznaczają wyrażone liczbowo wyniki działań monitorujących przeprowadzonych w celu sprawdzenia zgodności stron internetowych oraz mobilnych aplikacji organów sektora publicznego z wymogami dostępności, określonymi w art. 4. Dane pomiarowe obejmują zarówno informacje ilościowe dotyczące zbadanych próbek stron internetowych oraz aplikacji mobilnych (liczba stron internetowych i aplikacji wraz z potencjalną liczbą odwiedzających lub użytkowników itp.), jak i informacje ilościowe na temat stopnia dostępności.	Art. 17 ust.3 pkt 1-3	3. Sprawozdanie zawiera informacje o: 1) liczbie monitorowanych stron internetowych oraz aplikacji mobilnych; 2) wynikach monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych oraz aplikacji mobilnych podmiotów publicznych; 3) szacowanej liczbie użytkowników odwiedzających strony internetowe i aplikacje mobilne podlegające monitorowaniu;
Wymogi dostępności stron internetowych oraz	Państwa członkowskie zapewniają, aby organy sektora publicznego podjęły środki niezbędne do zwiększenia dostępności swoich stron internetowych i aplikacji mobilnych	Art. 5. ust. 1 i 2	Art. 5. 1. Dostępność cyfrowa strony internetowej oraz aplikacji mobilnej polega na zapewnieniu ich, funkcjonalności, kompatybilności, postrzegalności i zrozumiałości.

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
aplikacji mobilnych Art. 4	poprzez uczynienie ich bardziej postrzegalnymi, funkcjonalnymi, zrozumiałymi i rzetelnymi.		2. Podmioty publiczne zapewniają dostępność cyfrową, przez spełnienie przez ich stronę internetową lub aplikację mobilną wymagań określonych w załączniku do ustawy.
Nieproporcjonalne obciążenie Art. 5	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy sektora publicznego stosowały określone w art. 4 wymogi dostępności, o ile wymogi te nie nakładają na organy sektora publicznego w świetle celów tego artykułu nieproporcjonalnie dużego obciążenia.</p> <p>2. Aby ocenić zakres, w jakim zgodność z wymogami dostępności określonymi w art. 4 nakłada na organy sektora publicznego nieproporcjonalnie duże obciążenie, państwa członkowskie zapewniają, by zainteresowane organy sektora publicznego uwzględniały istotne okoliczności, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wielkość, zasoby i charakter danego organu sektora publicznego; oraz b) szacowane koszty i korzyści dla danego zainteresowanego organu sektora publicznego w odniesieniu do szacowanej korzyści dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem częstotliwości i czasu korzystania z konkretnej strony internetowej lub aplikacji mobilnej. <p>3. Nie naruszając ust. 1 niniejszego artykułu, zainteresowane organy sektora publicznego przeprowadzają wstępną ocenę zakresu, w jakim zgodność z wymogami dostępności określonymi w art. 4 pociąga za sobą nieproporcjonalnie duże obciążenie.</p>	Art. 8 ust. 1, 3 i 4	<p>Art. 8. 1. Podmiot publiczny, z wyłączeniem podmiotu, którego zadaniem publicznym jest prowadzenie działalności na rzecz osób niepełnosprawnych lub osób starszych, może nie zapewniać dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej, jeżeli wiązałoby się to z poniesieniem nadmiernych kosztów.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot publiczny przeprowadza uprzednią ocenę zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej obejmującą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ocenę zwiększenia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego, uzupełnioną o informację, w jakim stopniu zawartość strony internetowej lub aplikacji mobilnej może dotyczyć osób niepełnosprawnych; 2) szacowanie kosztów podmiotu publicznego niezbędnych do zapewnienia dostępności cyfrowej; 3) wskazanie okresu aktualności publikowanego elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej; 4) informację dotyczącą liczby użytkowników korzystających z danej strony internetowej lub aplikacji mobilnej w okresie aktualności informacji zawartej w publikowanym elemencie strony internetowej lub aplikacji mobilnej; 5) wskazanie okresu funkcjonowania danej strony internetowej lub aplikacji mobilnej wraz z częstotliwością publikacji w nich nowych treści. <p>4. Wyniki przeprowadzonej oceny zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej dołącza się do deklaracji dostępności.</p>
	4. Jeżeli organ sektora publicznego skorzystał z odstępstwa przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu	art. 8 ust. 4	4. Wyniki przeprowadzonej oceny zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej dołącza się do

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	do konkretnej strony internetowej lub aplikacji mobilnej po dokonaniu oceny, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w oświadczeniu w sprawie dostępności, o którym mowa w art. 7, wyjaśnia, które elementy wymogów dostępności nie mogły zostać spełnione, oraz, w stosownych przypadkach, wskazuje dostępne alternatywy.		deklaracji dostępności.
Art. 6 Domniemanie zgodności z wymogami dostępności	<p>1. Domniemywa się, że treści stron internetowych i aplikacji mobilnych, spełniające normy zharmonizowane lub części norm zharmonizowanych, do których odesłania zostały opublikowane przez Komisję w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012, spełniają określone w art. 4 wymogi dostępności objęte tymi normami lub ich częściami.</p> <p>2. W przypadku gdy odesłania do zharmonizowanych norm, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie zostały opublikowane, uznaje się, że treści aplikacji mobilnych, które są zgodne ze specyfikacjami technicznymi lub z ich częściami, spełniają wymogi dostępności określone w art. 4, objęte tymi specyfikacjami technicznymi lub ich częściami.</p> <p>Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające specyfikacje techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Te specyfikacje techniczne są zgodne z wymogami dostępności, o których mowa w art. 4, oraz zapewniają poziom dostępności co najmniej równoważny z tym zapewnianym przez normę europejską EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).</p> <p>Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3. Pierwszy z takich aktów wykonawczych przyjmuje się, jeżeli do dnia 23 grudnia 2018 r. nie opublikowano odesłań do zharmonizowanych norm, o których mowa w ust. 1</p>	Art. 5. ust. 2 Załącznik do ustawy	2. Podmioty publiczne zapewniają dostępność cyfrową, przez spełnienie przez ich stronę internetową lub aplikację mobilną wymagań określonych w załączniku do ustawy.

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	<p>niniejszego artykułu.</p> <p>3. W przypadku gdy nie opublikowano odesłań do zharmonizowanych norm, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, domniemywa się, że treści stron internetowych, które spełniają odpowiednie wymogi lub odpowiednie części wymogów normy europejskiej EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), są zgodne z wymogami dostępności, określonymi w art. 4, objętymi tymi odpowiednimi wymogami lub ich częściami.</p> <p>W przypadku gdy nie opublikowano odesłań do zharmonizowanych norm, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz w sytuacji braku specyfikacji technicznych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, domniemywa się, że treści aplikacji mobilnych, które spełniają odpowiednie wymogi lub odpowiednie części wymogów normy europejskiej EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), są zgodne z wymogami dostępności określonymi w art. 4, objętymi tymi odpowiednimi wymogami lub ich częściami.</p> <p>4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 10 w celu zmiany ust. 3 niniejszego artykułu poprzez uaktualnienie odesłań do normy europejskiej EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), tak aby wprowadzić odesłania do nowszych wersji tej normy lub do normy europejskiej, która ją zastąpi, w zakresie, w jakim ta wersja lub norma spełnia wymogi dostępności określone w art. 4 oraz zapewnia poziom dostępności co najmniej równoważny z tym zapewnianym przez normę europejską EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).</p>		

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
Środki dodatkowe Art. 7 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy sektora publicznego przedstawiały i regularnie aktualizowały szczegółowe, wyczerpujące i jasne oświadczenie w sprawie dostępności, dotyczące zgodności ich stron internetowych i aplikacji mobilnych z niniejszą dyrektywą.</p> <p>W przypadku stron internetowych oświadczenie w sprawie dostępności podaje się w dostępnym formacie, za pomocą wzoru oświadczenia w sprawie dostępności, o którym mowa w ust. 2, i publikuje się je na odpowiedniej stronie internetowej.</p> <p>W przypadku aplikacji mobilnych oświadczenie w sprawie dostępności podaje się w dostępnym formacie, korzystając ze wzoru oświadczenia w sprawie dostępności, o którym mowa w ust. 2, i udostępnia je na stronach internetowych organu sektora publicznego, który tę aplikację mobilną opracował, lub wraz z innymi informacjami, które są udostępniane podczas pobierania aplikacji.</p>	Art. 10 ust. 1, ust. 7 i ust. 8-9 Art. 11	<p>Art. 10. 1. Podmioty publiczne sporządzają deklarację dostępności w sposób zgodny z wymaganiami określonymi w art. 5.</p> <p>7. Podmiot publiczny publikuje deklarację dostępności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony internetowej – na tej stronie internetowej; 2) aplikacji mobilnej – na stronie internetowej wybranej spośród stron internetowych posiadanych przez ten podmiot, a w przypadku aplikacji mobilnych utworzonych po dniu 23 czerwca 2021 r. również w tej aplikacji mobilnej. <p>8. Podmiot publiczny umieszcza link do opublikowanej deklaracji dostępności w taki sposób, aby użytkownik strony internetowej mógł mieć do niej dostęp podczas nawigacji po stronie internetowej.</p> <p>9. Podmiot publiczny publikując deklarację dostępności aplikacji mobilnej, umieszcza link do niej w miejscu, z którego pobierana jest aplikacja mobilna.</p> <p>Art. 11. Podmioty publiczne dokonują przeglądu i aktualizacji deklaracji dostępności do dnia 31 marca każdego roku oraz niezwłocznie w każdym przypadku, gdy strona internetowa lub aplikacja mobilna podlega zmianom mogącym mieć wpływ na jej dostępność cyfrową.</p>
		Art. 21	Art. 21. Minister właściwy do spraw informatyzacji, do dnia 23 sierpnia 2019 r., udostępnia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej warunki techniczne publikacji oraz strukturę dokumentu elektronicznego deklaracji dostępności.
Art. 7 ust. 1	<p>Oświadczenie to zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) wyjaśnienia dotyczące tych części treści, które nie są dostępne, oraz przyczyn tej niedostępności, a także, w stosownych przypadkach, informacje o przewidzianych dostępnych alternatywach; 	Art. 10 ust. 2-3 i ust. 4 pkt 1-4, 9-10, ust. 6	2. Deklarację dostępności sporządza się z wykorzystaniem wzoru określonego w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1523 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej wzór oświadczenia w sprawie dostępności zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	<p>b) opis mechanizmu informacji zwrotnej, umożliwiający każdej osobie poinformowanie zainteresowanych organów sektora publicznego o wszelkich przypadkach niezgodności ich stron internetowych lub aplikacji mobilnych z wymogami dostępności, określonymi w art. 4, oraz zwrócenie się o informacje wykluczone na mocy art. 1 ust. 4 i art. 5; oraz</p> <p>c) link do procedury wykonawczej określonej w art. 9, która może zostać zastosowana w przypadku uzyskania niezadowolającej odpowiedzi na zgłoszenia informacji zwrotnych lub wniosków o informacje.</p>		<p>dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 103), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2018/1523”.</p> <p>3. Deklaracja dostępności zawiera elementy, o których mowa w sekcji 1 załącznika do decyzji wykonawczej 2018/1523.</p> <p>4. Deklaracja dostępności zawiera ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) datę publikacji strony internetowej lub aplikacji mobilnej; 2) datę ostatniej aktualizacji strony internetowej lub aplikacji mobilnej, po dokonaniu istotnej zmiany jej zawartości, polegającej w szczególności na zmianie wyglądu lub struktury prezentowanych informacji, albo zmianie sposobu publikowania informacji; 3) informację lub link do informacji o sposobie, na podstawie którego została dokonana ocena dostępności cyfrowej; 4) (...) wraz ze wskazaniem danych kontaktowych osoby wyznaczonej do realizacji spraw w zakresie dostępności cyfrowej w tym podmiocie publicznym; <p>9) informację o możliwości powiadomienia podmiotu publicznego o braku dostępności cyfrowej, o którym mowa w art. 18 ust. 1;</p> <p>10) link do strony internetowej rzecznika praw obywatelskich.</p> <p>6. Deklaracja dostępności może zawierać także informacje, o których mowa w pkt 1, 2, 5 i 7 sekcji 2 załącznika do decyzji wykonawczej 2018/1523.</p>
Art. 7 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, by organy sektora publicznego udzielały w odpowiednim terminie stosownych odpowiedzi na zgłoszenia informacji zwrotnych lub wnioski o informacje.	Art. 18 ust. 1-7	<p>Art. 18. 1. Każdy, bez konieczności wykazania interesu prawnego lub faktycznego, ma prawo poinformować podmiot publiczny o braku dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej, lub aplikacji mobilnej.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, każdy ma prawo wystąpić do podmiotu publicznego z żądaniem zapewnienia dostępności cyfrowej wskazanej strony internetowej, aplikacji</p>

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
			<p>mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej, w tym elementów o których mowa w art. 3 ust. 2 oraz elementów niedostępnych cyfrowo na podstawie art. 8 ust. 1 albo o jego udostępnienie za pomocą alternatywnego sposobu dostępu, o którym mowa w art. 7 ust. 2.</p> <p>3. Żądanie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane kontaktowe osoby występującej z żądaniem; 2) wskazanie strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego, które mają być dostępne cyfrowo; 3) wskazanie sposobu kontaktu z osobą występującą z żądaniem; 4) wskazanie alternatywnego sposobu dostępu, jeżeli dotyczy. <p>4. Zapewnienie dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego następuje bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia wystąpienia z żądaniem.</p> <p>5. Jeżeli zapewnienie dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego nie może nastąpić w terminie, o którym mowa w ust. 4, podmiot publiczny niezwłocznie powiadamia osobę występującą z żądaniem o przyczynach opóźnienia oraz terminie, w którym zapewni dostępność cyfrową wskazanej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej, jednak nie dłuższym niż dwa miesiące od dnia wystąpienia z żądaniem.</p> <p>6. Podmiot publiczny odmawia zapewnienia dostępności cyfrowej elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej, jeśli wiązałoby się to z ryzykiem naruszenia integralności lub wiarygodności przekazywanych informacji.</p> <p>7. Jeżeli niedostępny cyfrowo element strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego nie może zostać udostępniony zgodnie z żądaniem podmiot publiczny niezwłocznie</p>

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
			powiadamia osobę występującą z żądaniem o przyczynach braku możliwości zapewnienia dostępności cyfrowej wskazanego elementu i wskazuje, w jaki inny sposób i w jakiej innej formie element ten może zostać udostępniony.
Art. 7 ust. 2	2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wzór oświadczenia w sprawie dostępności. Akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11 ust. 2. Komisja przyjmuje pierwszy akt wykonawczy do dnia 23 grudnia 2018 r.	Art. 10 ust. 2-3 i art. 21	<p>Art. 10</p> <p>2. Deklarację dostępności sporządza się z wykorzystaniem wzoru określonego w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1523 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej wzór oświadczenia w sprawie dostępności zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 103), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2018/1523”.</p> <p>3. Deklaracja dostępności zawiera elementy, o których mowa w sekcji 1 załącznika do decyzji wykonawczej 2018/1523.</p> <p>Art. 21. Minister właściwy do spraw informatyzacji, do dnia 23 sierpnia 2019 r., udostępnia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej warunki techniczne publikacji oraz strukturę dokumentu elektronicznego deklaracji dostępności.</p>
Art. 7 ust. 3	3. Państwa członkowskie podejmują środki, aby ułatwić rozszerzenie stosowania wymogów dostępności określonych w art. 4 na inne rodzaje stron internetowych lub aplikacji mobilnych niż te, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz w szczególności na strony internetowe lub aplikacje mobilne objęte istniejącymi przepisami krajowymi w zakresie dostępności.	Art. 2. Część wspólna punktów Art. 6	<p>Przepisy ustawy mają zastosowanie do:</p> <p>(...)</p> <p>- posiadających strony internetowe lub aplikacje mobilne, lub zarządzających elementami stron internetowych lub aplikacji mobilnych, zamieszczonymi w środowisku umożliwiającym zapewnienie dostępności cyfrowej treści, zwanych dalej „podmiotami publicznymi”.</p> <p>Art. 6. W przypadku, gdy podmiot publiczny udostępnia informacje na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej, innej niż strona internetowa lub aplikacja mobilna podmiotu publicznego</p>

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
			i informacje te nie spełniają wymogów dostępności cyfrowej, podmiot ten jest obowiązany do publikacji tych samych informacji na wybranej spośród posiadanych przez siebie stron internetowych lub aplikacji mobilnych, w sposób dostępny cyfrowo.
Art. 7 ust. 4 i 5	<p>4. Państwa członkowskie promują programy szkoleń dotyczących dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych a przeznaczonych dla odpowiednich zainteresowanych stron i pracowników organów sektora publicznego, mające na celu szkolenie ich w jaki sposób tworzyć i aktualizować dostępne treści stron internetowych i aplikacji mobilnych, oraz ułatwiają organizowanie takich programów.</p> <p>5. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania, by popularyzować wiedzę na temat wymogów dostępności określonych w art. 4, ich korzyści dla użytkowników i właścicieli stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz na temat możliwości przekazywania informacji zwrotnych w przypadku niezgodności z wymogami niniejszej dyrektywy, jak określono w niniejszym artykule.</p>	Art. 12 pkt 4, 5 i 6	<p>Art. 12. Minister właściwy do spraw informatyzacji:</p> <p>4) prowadzi działania informacyjne oraz programy edukacyjne na rzecz poszerzania wiedzy i budowania świadomości z zakresu dostępności cyfrowej;</p> <p>5) udostępnia informacje i dobre praktyki dotyczące przeprowadzania oceny zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej, o której mowa w art. 8 ust. 3;</p> <p>6) prowadzi stronę internetową zawierającą informacje o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, w tym zalecenia dotyczące tworzenia i utrzymywania dostępnych cyfrowo stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych</p>
Art. 7 ust. 6	6. Do celów monitorowania i sprawozdawczości, o których mowa w art. 8, Komisja ułatwia współpracę na szczeblu unijnym między państwami członkowskimi, a także między państwami członkowskimi a odpowiednimi zainteresowanymi stronami, tak by umożliwić między nimi wymianę najlepszych praktyk i dokonać przeglądu metodyki monitorowania, o której mowa w art. 8 ust. 2, w zakresie zmian na rynku i zmian technicznych oraz postępów w dziedzinie dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych.		Nie wymaga transpozycji.
Monitorowanie i sprawozdawczość Art. 8 ust. 1	1. Państwa członkowskie regularnie monitorują zgodność stron internetowych i aplikacji mobilnych organów sektora publicznego z wymogami dostępności określonymi w art. 4 w	Art. 12 pkt 1 i 2 Art. 14, art.	<p>Art. 12. Minister właściwy do spraw informatyzacji:</p> <p>1) sprawuje nadzór nad stosowaniem przepisów ustawy;</p> <p>2) monitoruje, raz w roku, zapewnienie dostępności cyfrowej</p>

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	oparciu o metodykę monitorowania przewidzianą w ust. 2 niniejszego artykułu.	15 i art. 16	<p>stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, zgodnie z metodyką monitorowania określoną w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1524 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej metodykę monitorowania i zasady przekazywania przez państwa członkowskie sprawozdań zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 108), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2018/1524”;</p> <p>Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza wykaz adresów stron internetowych podmiotów publicznych we współpracy z Naukową i Akademicką Siecią Komputerową – Państwowym Instytutem Badawczym.</p> <p>2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, do dnia 28 lutego każdego roku, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wykaz podmiotów publicznych, wpisanych do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON) ustalony na podstawie cech zgromadzonych w rejestrze, według stanu rejestru na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji zawartych w deklaracjach dostępności sporządza wykaz aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji, do dnia 30 kwietnia każdego roku, publikuje na stronie internetowej, o której mowa w art. 12 pkt 6, wykaz adresów stron internetowych i wykaz aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.</p> <p>5. Podmioty publiczne weryfikują aktualność wykazów, o którym mowa w ust. 4, w zakresie swoich stron internetowych lub aplikacji mobilnych oraz informują ministra właściwego do spraw informatyzacji o konieczności ich uzupełnienia, w terminie 30 dni od dnia publikacji tych wykazów.</p>

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
			<p>6. Wykazy, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw informatyzacji uzupełnia o strony internetowe lub aplikacje mobilne w przypadku, gdy w wyniku przeprowadzonej analizy oraz na podstawie informacji, o których mowa w ust. 5, stwierdzi, że strony internetowe lub aplikacje mobilne powinny podlegać obowiązkowi zapewniania dostępności cyfrowej.</p> <p>Art. 15. Minister właściwy do spraw informatyzacji na podstawie wykazów, o których mowa w art. 14 ust. 4, oraz w oparciu o metodykę monitorowania określoną w decyzji wykonawczej 2018/1524 wybiera strony internetowe oraz aplikacje mobilne, które podlegać będą monitorowaniu zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.</p> <p>Art. 16. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informacje o wynikach monitorowania, o którym mowa w art. 12 pkt 2, w terminie trzech miesięcy od dnia jego przeprowadzenia.</p>
Art. 8 ust. 2	<p>2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające metodykę monitorowania zgodności stron internetowych i aplikacji mobilnych z wymogami dostępności określonymi w art. 4. Metodyka ta jest przejrzysta, porównywalna i łatwa do zastosowania, można ją stosować w innych sytuacjach i odtwarzać. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3. Komisja przyjmuje pierwszy taki akt wykonawczy do dnia 23 grudnia 2018 r.</p>	Art. 12 pkt 2	<p>2) monitoruje, raz w roku, zapewnienie dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, zgodnie z metodyką monitorowania określoną w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1524 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej metodykę monitorowania i zasady przekazywania przez państwa członkowskie sprawozdań zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 108), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2018/1524”;</p>
Art. 8 ust. 3	<p>3. Metodyka monitorowania, o której mowa w ust. 2, może uwzględniać analizy ekspertów i obejmuje:</p> <p>a) cykliczność monitorowania, a także dobór próby</p>	Art. 12 pkt 2 i art. 22	<p>2) monitoruje, raz w roku, zapewnienie dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, zgodnie z metodyką monitorowania określoną w decyzji</p>

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	<p>stron internetowych i aplikacji mobilnych objętych monitorowaniem;</p> <p>b) na poziomie stron internetowych – dobór próby stron internetowych oraz treści tych stron;</p> <p>c) na poziomie aplikacji mobilnych – treści do zbadania, z uwzględnieniem momentu pierwotnego wprowadzenia aplikacji i kolejnych aktualizacji jej funkcji;</p> <p>d) opis sposobu, w jaki należy wystarczająco wykazać zgodność lub brak zgodności z wymogami dostępności określonymi w art. 4, z bezpośrednim odesłaniem, w stosownych przypadkach, do odpowiednich opisów w normie zharmonizowanej lub, w razie braku takiej normy, w specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 6 ust. 2, lub w normie europejskiej, o której mowa w art. 6 ust. 3;</p> <p>e) w przypadku stwierdzenia niedociągnięć – mechanizm przekazywania danych i informacji dotyczących zgodności z wymogami określonymi w art. 4, w formacie, który może być wykorzystywany przez organy sektora publicznego w celu skorygowania tych niedociągnięć; oraz</p> <p>f) odpowiednie ustalenia, w tym, w razie potrzeby, przykłady i wskazówki dotyczące badań automatycznych, ręcznych i badań użyteczności, łącznie z ustaleniami dotyczącymi pobierania próby, w sposób zgodny z cyklicznością monitorowania i sprawozdawczości.</p>		<p>wykonawczej Komisji (UE) 2018/1524 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej metodykę monitorowania i zasady przekazywania przez państwa członkowskie sprawozdań zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 108), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2018/1524”;</p> <p>Art. 22. Minister właściwy do spraw informatyzacji przeprowadza pierwsze monitorowanie, o którym mowa w art. 12 ust 2:</p> <p>1) dla stron internetowych od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 22 grudnia 2020 r.;</p> <p>2) dla aplikacji mobilnych od dnia 23 czerwca 2021 r. do dnia 22 grudnia 2021 r.</p>
Art. 8 ust. 4	4. Do dnia 23 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie z wyników monitorowania, z uwzględnieniem danych pomiarowych. Sprawozdanie to jest sporządzane w oparciu o	Art. 12 pkt 3, art. 17 ust. 1 i ust. 3 i 4, art. 23	Art. 12. 3) sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie z wyników monitorowania, o którym mowa w pkt 2, zgodnie z instrukcjami w zakresie sprawozdawczości, o których mowa w

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	<p>zasady sprawozdawczości, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu. Sprawozdanie zawiera także informacje na temat stosowania postępowania wykonawczego określonego w art. 9.</p>		<p>załączniku II do decyzji wykonawczej 2018/1524;</p> <p>Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza, w sposób dostępny cyfrowo, i przekazuje Komisji Europejskiej, co trzy lata, sprawozdanie z wyników monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych oraz aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, zwane dalej „sprawozdaniem”.</p> <p>3. Sprawozdanie zawiera informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbie monitorowanych stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych; 2) wynikach monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych; 3) szacowanej liczbie użytkowników stron internetowych i aplikacji mobilnych podlegających monitorowaniu; 4) trybie składania i rozpatrywania żądań o zapewnienie dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego oraz o zasadach wnoszenia i trybie rozpatrywania skarg w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego; 5) informacje, o których mowa w art. 9 lit a–c decyzji wykonawczej 2018/1524; 6) sposobie i trybie konsultowania zagadnień związanych z dostępnością cyfrową stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych; 7) działaniach podejmowanych w celu poszerzania wiedzy, budowania świadomości oraz upubliczniania informacji o zmianach w zakresie dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych; 8) dotychczasowych działaniach podjętych przy zapewnianiu

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
			<p>dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych;</p> <p>9) informację o programach edukacyjnych i działaniach informacyjnych dotyczących dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych;</p> <p>10) procedurze upubliczniania informacji na temat zmian w obszarze polityki dostępności cyfrowej w odniesieniu do stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.</p> <p>4. Sprawozdanie może zawierać dodatkowe informacje, o których mowa w pkt 3.2. i pkt 4 załącznika II do decyzji wykonawczej 2018/1524.</p> <p>Art. 23. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Komisji Europejskiej pierwsze sprawozdanie do dnia 23 grudnia 2021 r.</p>
Art. 8 ust. 5	<p>5. W odniesieniu do środków przyjętych na podstawie art. 7 pierwsze sprawozdanie powinno także obejmować:</p> <p>a) opis mechanizmów ustanowionych przez państwa członkowskie na potrzeby konsultowania się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami w sprawie dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych;</p> <p>b) procedury upubliczniania informacji na temat wszelkich zmian w obszarze polityki dostępności w odniesieniu do stron internetowych i aplikacji mobilnych;</p> <p>c) doświadczenia i ustalenia z wdrożenia przepisów dotyczących zgodności z wymogami dostępności określonymi w art. 4; oraz</p> <p>d) informacje o szkoleniach i działaniach informacyjnych.</p> <p>Jeżeli w elementach, o których mowa w akapicie pierwszym, wprowadzono istotne zmiany, państwa członkowskie uwzględniają w swoich kolejnych sprawozdaniach informacje</p>	Art. 17 ust. 3 i 4	<p>3. Sprawozdanie zawiera informacje o:</p> <p>1) liczbie monitorowanych stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych;</p> <p>2) wynikach monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych;</p> <p>3) szacowanej liczbie użytkowników stron internetowych i aplikacji mobilnych podlegających monitorowaniu;</p> <p>4) trybie składania i rozpatrywania żądań o zapewnienie dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego oraz o zasadach wnoszenia i trybie rozpatrywania skarg w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego;</p> <p>5) informacje, o których mowa w art. 9 lit a-- c decyzji wykonawczej 2018/1524;</p> <p>6) sposobie i trybie konsultowania zagadnień związanych z dostępnością cyfrową stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych;</p>

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	na temat tych zmian.		<p>7) działaniach podejmowanych w celu poszerzania wiedzy, budowania świadomości oraz upubliczniania informacji o zmianach w zakresie dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych;</p> <p>8) dotychczasowych działaniach podjętych przy zapewnieniu dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych;</p> <p>9) informację o programach edukacyjnych i działaniach informacyjnych dotyczących dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych;</p> <p>10) procedurze upubliczniania informacji na temat zmian w obszarze polityki dostępności cyfrowej w odniesieniu do stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.</p> <p>4. Sprawozdanie może zawierać dodatkowe informacje, o których mowa w pkt</p>
Art.. 8 ust. 6	6. Treści wszystkich sprawozdań, które nie muszą obejmować wykazu zbadanych stron internetowych, aplikacji mobilnych lub organów sektora publicznego, są podawane do wiadomości publicznej w dostępnym formacie. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające zasady przekazywania przez państwa członkowskie sprawozdań do Komisji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3. Komisja przyjmuje pierwszy taki akt wykonawczy do dnia 23 grudnia 2018 r.	Art. 17 ust. 1 i 2	<p>Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza, w sposób dostępny cyfrowo, i przekazuje Komisji Europejskiej, co trzy lata, sprawozdanie z wyników monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych oraz aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, zwane dalej „sprawozdaniem”.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia sprawozdanie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, w terminie 30 dni od dnia jego przekazania Komisji Europejskiej.</p>
Art. 8 ust. 7	7. Do dnia 23 września 2018 r. państwa członkowskie informują Komisję o wyznaczonym organie, któremu powierza się funkcje monitorowania i sprawozdawczości.	Art. 12 pkt 2 i 3	2) monitoruje, raz w roku, zapewnienie dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, zgodnie z metodyką monitorowania określoną w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1524 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej metodykę monitorowania i zasady przekazywania przez państwa członkowskie sprawozdań zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
			organów sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 108), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2018/1524”; 3) sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie z wyników monitorowania, o którym mowa w pkt 2, zgodnie z instrukcjami w zakresie sprawozdawczości, o których mowa w załączniku II do decyzji wykonawczej 2018/1524;
Postępowanie wykonawcze Art. 9 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają dostępność odpowiedniego i skutecznego postępowania wykonawczego, tak by zagwarantować zgodność z niniejszą dyrektywą odnośnie do wymagań określonych w art. 4 i 5 oraz art. 7 ust. 1.</p> <p>1. W szczególności państwa członkowskie zapewniają ustanowienia postępowania wykonawczego, takiego jak możliwość nawiązania kontaktu z rzecznikiem praw obywatelskich, tak aby zapewnione było skuteczne rozpatrywanie zgłoszeń informacji zwrotnych lub wniosków o informacje otrzymanych zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) oraz by dokonany został przegląd oceny, o której mowa w art. 5.</p>	Art. 18 i art. 13 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 10 ust. 4 pkt 10	<p>Art. 18. 1. Każdy, bez konieczności wykazania interesu prawnego lub faktycznego, ma prawo poinformować podmiot publiczny o braku dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej, lub aplikacji mobilnej.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, każdy ma prawo wystąpić do podmiotu publicznego z żądaniem zapewnienia dostępności cyfrowej wskazanej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej, lub aplikacji mobilnej, w tym elementów o których mowa w art. 3 ust. 2 oraz elementów niedostępnych cyfrowo na podstawie art. 8 ust. 1 albo o jego udostępnienie za pomocą alternatywnego sposobu dostępu, o którym mowa w art. 7 ust. 2.</p> <p>3. Żądanie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane kontaktowe osoby występującej z żądaniem; 2) wskazanie strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego, które mają być dostępne cyfrowo; 3) wskazanie sposobu kontaktu z osobą występującą z żądaniem; 4) wskazanie alternatywnego sposobu dostępu, jeżeli dotyczy. <p>4. Zapewnienie dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego następuje bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia wystąpienia z żądaniem.</p> <p>5. Jeżeli zapewnienie dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej lub aplikacji</p>

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
			<p>mobilnej podmiotu publicznego nie może nastąpić w terminie, o którym mowa w ust. 4, podmiot publiczny niezwłocznie powiadamia osobę występującą z żądaniem o przyczynach opóźnienia oraz terminie, w którym zapewni dostępność cyfrową wskazanej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej, jednak nie dłuższym niż dwa miesiące od dnia wystąpienia z żądaniem.</p> <p>6. Podmiot publiczny odmawia zapewnienia dostępności cyfrowej elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej, jeśli wiązałoby się to z ryzykiem naruszenia integralności lub wiarygodności przekazywanych informacji.</p> <p>7. Jeżeli niedostępny cyfrowo element strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego nie może zostać udostępniony zgodnie z żądaniem podmiot publiczny niezwłocznie powiadamia osobę występującą z żądaniem o przyczynach braku możliwości zapewnienia dostępności cyfrowej wskazanego elementu i wskazuje, w jaki inny sposób i w jakiej innej formie element ten może zostać udostępniony.</p> <p>8. W przypadku odmowy zapewnienia dostępności cyfrowej wskazanej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub wskazanego elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego albo w przypadku braku zgody osoby występującej z żądaniem na udostępnienie, zgodnie z ust. 7, osoba występująca z żądaniem ma prawo do złożenia skargi w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej.</p> <p>9. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej, stosuje się przepisy działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096).</p>

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
			<p>Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 12 pkt 1:</p> <p>1) występuje do podmiotów publicznych w sprawach związanych z dostępnością cyfrową, w tym z zapytaniem o liczbę i sposób załatwienia skarg w sprawie zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej, aplikacji mobilnej lub elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej;</p> <p>2. Podmiot, do którego zostało skierowane wystąpienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ustosunkowuje się do tego wystąpienia w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.</p> <p>Art. 10 ust. 4 pkt 10: 10) link do strony internetowej Rzecznika Praw Obywatelskich.</p>
Art. 9 ust. 2	2. Do dnia 23 września 2018 r. państwa członkowskie informują Komisję o wyznaczeniu organu odpowiedzialnego za wdrożenie niniejszej dyrektywy.		Podmiotem odpowiedzialnym jest minister właściwy do spraw informatyzacji.
Wykonywanie przekazanych uprawnień Art. 10	<p>1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p> <p>2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 23 czerwca 2017 r.</p> <p>3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.</p> <p>4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje</p>		Nie wymaga transpozycji

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	<p>się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.</p> <p>5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wnoszą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.</p>		
Procedura komitetowa Art. 11	<ol style="list-style-type: none"> 1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 		Nie wymaga transpozycji
Transpozycja Art. 12	<ol style="list-style-type: none"> 1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 23 września 2018 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odesłania określany jest przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych środków prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. 	Art. 22 i art. 26 i 27	<p>Art. 22. Minister właściwy do spraw informatyzacji przeprowadza pierwsze monitorowanie, o którym mowa w art. 12 ust 2:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dla stron internetowych od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 22 grudnia 2020 r.; 2) dla aplikacji mobilnych od dnia 23 czerwca 2021 r. do dnia 22 grudnia 2021 r. <p>Art. 26. Przepisy art. 5 11, art. 12 pkt 2 i 3 oraz art. 13- 19 stosuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w zakresie stron internetowych podmiotów publicznych nieopublikowanych przed dniem 23 września 2018 r. – od dnia 23

Jednostka redakcyjna dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2016/2102	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych
	<p>3. Państwa członkowskie stosują te środki, jak następuje:</p> <p>a) w odniesieniu do stron internetowych organów sektora publicznego nieopublikowanych przed dniem 23 września 2018 r.: od dnia 23 września 2019 r.;</p> <p>b) w odniesieniu do stron internetowych organów sektora publicznego nieobjętych lit. a): od dnia 23 września 2020;</p> <p>c) w odniesieniu do mobilnych aplikacji organów sektora publicznego: od dnia 23 czerwca 2021 r.</p>		<p>września 2019 r.;</p> <p>2) w zakresie stron internetowych podmiotów publicznych opublikowanych przed dniem 23 września 2018 r. – od dnia 23 września 2020 r.;</p> <p>3) w zakresie aplikacji mobilnych podmiotów publicznych – od dnia 23 czerwca 2021 r.</p> <p>Art. 27. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>
Art. 13 Przegląd	<p>Komisja przeprowadza przegląd stosowania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 23 czerwca 2022 r. Przegląd ten uwzględnia sprawozdania państw członkowskich na temat wyników monitorowania określonego w art. 8 oraz wykorzystania procedury wykonawczej określonej w art. 9. Zawiera on również przegląd postępów technicznych, które mogłyby zapewnić łatwiejszy dostęp do niektórych rodzajów treści wyłączonych z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy. Wyniki tego przeglądu są podawane do wiadomości publicznej w dostępnym formacie.</p>		Nie wymaga transpozycji.
Art. 14 Wejście w życie	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.		Nie wymaga transpozycji.
Art. 15 Adresaci	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.		Nie wymaga transpozycji.

Odwrócona TABELA ZGODNOŚCI
dla projektu ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych

Tytuł projektu	projekt ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych
Tytuł wdrażanego aktu prawnego	dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego

Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Treść projektu ustawy o dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych dla osób niepełnosprawnych	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 4 pkt 2-6, 8-11	<p>Art. 4:</p> <p>2) ekstranet – niepubliczną sieć telekomunikacyjną, do której dostęp może być uzyskiwany z punktów dostępu usytuowanych w więcej niż jednej strukturze organizacyjnej lub organizacji;</p> <p>3) elementy strony internetowej lub aplikacji mobilnej – tekst, grafikę, wykresy, mapy, multimedia, animacje, pliki oraz narzędzia do interaktywnego przesyłania danych;</p> <p>4) funkcjonalność – właściwość strony internetowej lub aplikacji mobilnej umożliwiająca użytkownikowi skorzystanie ze wszystkich oferowanych przez nie funkcji;</p> <p>5) intranet – niepubliczną sieć telekomunikacyjną, do której dostęp może być uzyskiwany z punktów dostępu usytuowanych w jednej strukturze organizacyjnej lub organizacji;</p> <p>6) kompatybilność – właściwość strony internetowej lub aplikacji mobilnej umożliwiająca tej stronie lub aplikacji współpracę z możliwie największą liczbą programów, w tym z narzędziami i programami wspomagającymi osoby niepełnosprawne;</p> <p>8) nawigacja – zespół funkcji obejmujących menu oraz linki do elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnej, takich jak nagłówki, listy lub tabele, pozwalających użytkownikowi na przemieszczanie się między elementami strony internetowej lub aplikacji mobilnej;</p> <p>9) postrzegalność – właściwość strony internetowej lub</p>	<p>Na potrzeby ustawy konieczne było zdefiniowanie pojęć:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ekstranet oraz intranet są pojęciami używanymi najczęściej przez specjalistów, najczęściej jednak określane jest to ogólnym pojęciem „sieci”. Dyrektywa jednak używa określenia intranet oraz ekstranet bez jednoznacznej definicji; - konieczność zdefiniowania pojęcia „elementu strony internetowej” wynika z faktu, że dostępność jest pojęciem odnoszącym się zarówno do całości tego, co jest wyświetlane na ekranie w przeglądarce internetowej (lub na ekranie aplikacji mobilnej) jak i do poszczególnych elementów. I tak częstymi są przypadki, w których ogólnie całość strony internetowej jest dostępna cyfrowo poza którymś z elementów; - pojęcia funkcjonalności, kompatybilności, postrzegalności i zrozumiałości pochodzą z zaleceń WCAG 2.0, i są to cztery podstawowe części. Definicje tych pojęć są konieczne aby móc wskazać czym jest faktyczny przedmiot ustawy czyli dostępność cyfrowa; - definicja nawigacji jest konieczna ze względu na wyszczególnienie w ustawie elementów oraz funkcji, które muszą obowiązkowo być dostępne; - pojęcie strony internetowej jest podstawowym pojęciem występującym na gruncie całej projektowanej ustawy, a jak dotąd niezdefiniowanym w polskim systemie prawnym, stąd konieczność jego zdefiniowania.

	<p>aplikacji mobilnej umożliwiającą jej odbiór przez użytkownika za pomocą zmysłu słuchu, wzroku lub dotyku;</p> <p>10) strona internetowa – zbiór uporządkowanych logicznie, połączonych ze sobą poprzez nawigację oraz linki, elementów prezentowanych za pomocą przeglądarki internetowej pod jednolitym adresem elektronicznym;</p> <p>11) zrozumiałość – właściwość strony internetowej lub aplikacji mobilnej umożliwiającą użytkownikowi tych stron i aplikacji zrozumienie treści i sposobu ich prezentacji.</p>	
Art. 7	<p>1. W przypadku, gdy podmiot publiczny nie jest w stanie zapewnić dostępności cyfrowej elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej zapewnia alternatywny sposób dostępu do tego elementu.</p> <p>2. Alternatywny sposób dostępu, polega w szczególności na zapewnieniu kontaktu telefonicznego, korespondencyjnego, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219 oraz z 2018 r. poz. 650), lub za pomocą tłumacza języka migowego, lub tłumacza-- przewodnika, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824), jeżeli podmiot publiczny udostępnia taką możliwość.</p>	<p>Przepis wprowadza obowiązek dla podmiotu publicznego do zapewnienia alternatywnego sposobu dostępu do niedostępnego cyfrowo elementu strony internetowej lub aplikacji mobilnej. Alternatywa może polegać w szczególności na wskazaniu innych rozwiązań alternatywnych takich jak kontakt telefoniczny, czy za pośrednictwem tłumacza języka migowego, co doprowadzi do sytuacji, w której każdy użytkownik może uzyskać wyjaśnienia na temat każdej informacji publikowanej elektronicznie. Należy zaznaczyć, że obowiązek dostarczenia alternatywy spoczywa na wszystkich podmiotach publicznych, również tych, które korzystają z wyłączenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1.</p>
Art. 8 ust. 1 (część zdania) i ust. 2 oraz art. 9	<p>1. Podmiot publiczny, z wyłączeniem podmiotu, którego zadaniem publicznym jest prowadzenie działalności na rzecz osób niepełnosprawnych lub osób starszych (...)</p> <p>2. Podmiot publiczny zapewnienia dostępność cyfrową:</p> <p>1) strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej;</p> <p>2) następujących elementów i funkcji strony internetowej lub aplikacji mobilnej:</p> <p>a) danych teleadresowych podmiotu publicznego oraz linku do strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu publicznego, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów podmiot publiczny jest obowiązany do jej prowadzenia,</p> <p>b) narzędzi służących do kontaktu z podmiotem publicznym,</p>	<p>W ocenie projektodawcy, biorąc pod uwagę intencję ustawodawcy unijnego, a przede wszystkim motywy dyrektywy 2016/2102 nadrzędnym celem projektowanej regulacji powinno być dążenie do zapewnienia dostępności cyfrowej jak najszerszego kręgu stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych. W tym celu projektodawca uznał, iż z możliwości wyłączenia nie powinny korzystać podmioty, których zadaniem jest właśnie działalność na rzecz osób niepełnosprawnych lub osób starszych. Zwłaszcza bowiem te podmioty powinny dążyć do szybkie i skutecznego wdrożenia przepisów ustawy, tak by informacje zawarte na ich stronach internetowych i w aplikacjach mobilnych były w pełni dostępne cyfrowo.</p> <p>Ponadto projektodawca zdecydował się na określenie katalogu elementów strony internetowej lub aplikacji mobilnych, które zawsze powinny być dostępne</p>

	<p>c) nawigacji, d) deklaracji dostępności strony internetowej lub aplikacji mobilnej podmiotu publicznego, zwanej dalej „deklaracją dostępności”, e) informacji dotyczących sytuacji kryzysowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1401 i 1560) oraz innych informacji związanych z bezpieczeństwem publicznym publikowanych przez podmiot publiczny; f) dokumentów urzędowych oraz wzorów umów lub wzorów innych dokumentów przeznaczonych do zaciągania zobowiązań cywilnoprawnych.</p> <p>Art. 9. Jednostki organizacyjne jednostek samorządu terytorialnego, będące jednostkami sektora finansów publicznych oraz gminne osoby prawne, w rozumieniu art. 2 pkt 3, mogą zapewnić dostępność cyfrową elementów stron internetowych lub aplikacji mobilnych określonych w art. 8 ust. 2 pkt 2 przez ich umieszczenie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub wybranej stronie internetowej jednostki samorządu terytorialnego.</p>	<p>cyfrowo. Jest to absolutne minimum, które pozwoli na zapoznanie się przez osoby niepełnosprawne lub osoby starsze z podstawowymi informacjami. Szczególnie istotnym elementem jest obowiązek wprowadzenia i utrzymania dostępności cyfrowej Biuletynów Informacji Publicznej. Zdefiniowanie takiego minimum jest niezbędne w kontekście rządowego programu Dostępność Plus, którego jednoznacznie określonym celem jest doprowadzenie do likwidacji wszelkich barier, na które mogą natrafiać w życiu codziennym osoby niepełnosprawne, czy sposób nawigacji po stronie internetowej oraz sama deklaracja dostępności – tak, aby użytkownik miał możliwość zapoznania się z elementami, które nie są dostępne cyfrowo.</p> <p>Utworzenie możliwości zapewnienia dostępności cyfrowej elementów, o których mowa w art. 9, za pomocą strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na wybranej stronie internetowej jednostki samorządu terytorialnego pozwoli najmniejszym, i często najbiedniejszym podmiotom zachować zgodność z wymaganiami ustawy bez konieczności przebudowywania swoich stron internetowych. Dzięki temu zapisowi będzie można uniknąć sytuacji, w której najmniejsze jednostki są zmuszone do zamknięcia swojej strony internetowej ze względu na niemożność wypełnienia obowiązku utrzymania dostępności kluczowych elementów.</p>
<p>Art. 10 ust. 4 pkt 4-8</p>	<p>4. Deklaracja dostępności zawiera ponadto: 4) dane teleadresowe siedziby podmiotu publicznego (...); 5) informacje na temat utworzonych na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej skrótów klawiszowych służących przemieszczaniu się po elementach strony internetowej lub aplikacji mobilnej i uruchamianiu dostępnych na nich funkcji; 6) informację o dostępności architektonicznej dla osób niepełnosprawnych siedziby podmiotu publicznego; 7) informację o dostępności tłumacza języka migowego za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej albo informację o jej braku wraz z informacją o metodach umożliwiających skorzystanie z tej funkcji; 8) link do deklaracji dostępności aplikacji mobilnej, w przypadku posiadania przez podmiot publiczny aplikacji mobilnej;</p>	<p>Przepis wskazuje elementy, które będą musiały obowiązkowo znaleźć się w deklaracji dostępności, ponad te wynikające z decyzji wykonawczej KE 2018/1523: Pkt 4 – obowiązek umieszczenia danych teleadresowych jest konieczny ze względu na fakt, że na niektórych stronach internetowych zamiast tych danych umieszczony jest jedynie formularz kontaktowy, co faktycznie ogranicza możliwość kontaktu z instytucją. Pkt 5 – lista skrótów klawiszowych jest ważnym ułatwieniem dla niektórych niepełnosprawnych użytkowników służącym łatwemu poruszaniu się po strukturze strony internetowej lub aplikacji mobilnej. Pkt 6 – (informacja na temat dostępności architektonicznej) jest istotnym elementem powiększającym wiedzę osób niepełnosprawnych o samym podmiocie publicznym. Jest to szczególnie istotne w kontekście polityki państwa w ogólnych kwestiach dostępności. Pkt 7 – informację o dostępności tłumacza języka migowego online albo</p>

		informację o jej braku wraz z informacją o metodach umożliwiających skorzystanie z tej funkcji, co jest informacją istotną z punktu widzenia osób głuchoniemych. Pkt 8 – link do deklaracji dostępności aplikacji mobilnej w celu umożliwienia stworzenia wykazu aplikacji mobilnych podmiotów publicznych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, w celu monitorowania zapewnienia dostępności cyfrowej aplikacji mobilnych.
Art. 10 ust. 5	5. Deklaracja dostępności aplikacji mobilnej dodatkowo zawiera wskazanie adresu elektronicznego, pod którym możliwe jest pobranie i zainstalowanie danej aplikacji mobilnej.	Ust. 5 wprowadzony został by ułatwić dostęp i korzystanie z aplikacji mobilnych podmiotów publicznych. Wskazanie adresu elektronicznego, pod którym możliwe jest pobranie i zainstalowanie danej aplikacji mobilnej w dostępnej cyfrowo deklaracji dostępności ułatwi użytkownikom dotarcie do niej.
Art. 13 ust. 1 pkt 2	Art. 13: 2) nakłada w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężne na podmioty publiczne w sprawach związanych z dostępnością cyfrową.	Doświadczenia wynikające z obowiązku zapewniania dostępności cyfrowej po wejściu w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2274) wskazują na konieczność nadzorowania wprowadzania dostępności cyfrowej oraz wprowadzenia sankcji za jej nieprzestrzeganie.
Art. 19	Art. 19. 1. Karze pieniężnej podlega podmiot publiczny, który: 1) w sposób nieuzasadniony i uporczywy nie zapewnia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej; 2) nie sporządza i nie publikuje deklaracji dostępności albo nie zawiera w deklaracji dostępności elementów wskazanych w art. 10 ust. 3-5; 3) nie zapewnia dostępności cyfrowej strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 oraz elementów i funkcji strony internetowej lub aplikacji mobilnej, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2. 2. Uporczywym niewywiązywaniem się z zapewnienia dostępności cyfrowej strony internetowej lub aplikacji mobilnej jest stwierdzenie braku poprawy dostępności cyfrowej w trzech kolejnych badaniach dotyczących danego podmiotu publicznego przeprowadzanych podczas monitorowania, o którym mowa w art. 12 pkt 2, oraz stwierdzenie rosnącej liczby uzasadnionych skarg, o których mowa w art. 18 ust. 8. 3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest nakładana	Biorąc pod uwagę doświadczenia z wdrożenia rozporządzenia KRI, w ocenie projektodawcy w celu zapewnienia stosowania przepisów ustawy, tj. w celu zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, konieczne jest wprowadzenie mechanizmu sankcji, które będą ostatnim narzędziem stosowanym w przypadkach uporczywego niewywiązywania się z zapewnienia dostępności cyfrowej. Propozycja nałożenia kar za brak zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych lub aplikacji mobilnych wynika z doczasowej praktyki pokazującej, iż część podmiotów publicznych nie wypełnia istniejącego już obowiązku dostosowania stron internetowych do potrzeb osób niepełnosprawnych, zgodnie z wymaganiami WCAG 2.0, w związku z powyższym projektodawca uznał, iż umożliwienie nałożenia kar pieniężnych na podmioty publiczne doprowadzi poszerzenia liczby dostępnych cyfrowo stron internetowo i aplikacji mobilnych. Warto nadmienić, iż wysokość nałożonej kary za brak spełniania obowiązku zapewnienia dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych uzależniona będzie od poziomu dostępności cyfrowej stron internetowych lub aplikacji mobilnych oraz będzie podjęta w oparciu o informację o liczbie skarg na niedostępność i sposobie ich rozpatrywania. Kary nakładane za brak lub nieprawidłowe opublikowanie deklaracji dostępności

	<p>na podmiot publiczny w przypadku nie sporządzenia i nie opublikowania deklaracji dostępności albo braku wymaganych dla deklaracji dostępności elementów wskazanych w art. 10 ust. 3-5, wykazanego w dwóch kolejnych badaniach dotyczących danego podmiotu publicznego przeprowadzanych podczas monitorowania, o którym mowa w art. 12 pkt 2.</p> <p>4. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładana na podmiot publiczny w przypadku braku zapewnienia dostępności cyfrowej strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 oraz elementów i funkcji strony internetowej lub aplikacji mobilnej, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2, wykazanym w dwóch kolejnych badaniach dotyczących danego podmiotu publicznego przeprowadzanych podczas monitorowania, o którym mowa w art. 12 pkt 2.</p> <p>5. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust.1:</p> <p>1) pkt 1, wynosi do 10 000 zł;</p> <p>2) pkt 2 i 3, wynosi do 5 000 zł.</p>	<p>są istotne zarówno z punktu widzenia wagi dokumentu jakim jest deklaracja dostępności zarówno dla osób niepełnosprawnych jak i dla możliwości poprawnego prowadzenia monitoringu.</p> <p>Kary za brak publikacji w sposób dostępny cyfrowo kluczowych informacji, o których mowa w art. 8 ust. 2 są istotne z przyczyn społecznych, gdyż niedostępność cyfrowa tych informacji wprost wyklucza z życia społecznego niektóre osoby niepełnosprawne.</p> <p>W sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej w jej wykonaniu stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p>
Art.. 20 i art. 25	<p>Art. 20. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669) w art. 18 w pkt 1 uchyla się lit. c.</p> <p>Art. 25. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ustawy zmienianej w art. 20, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.</p>	<p>W związku z wejściem w życie projektowanej ustawy, a także w celu zapewnienia spójności rozwiązań prawnych w art. 17 dodany został przepis zmieniający ustawę o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie art. 18, zawierającego upoważnienie Rady Ministrów do wydania rozporządzenia w sprawie KRI, w zakresie dot. dostępu do zasobów informacji osobom niepełnosprawnym. W ocenie projektodawcy całość przepisów odnoszących się do stosowania WCAG 2.0 i ułatwień dostępu do zasobów informacji dla osób niepełnosprawnych powinna zostać uregulowana w jednym akcie prawnym, całościowo reagującym kwestię dostępności cyfrowej tj. w ustawie o dostępności cyfrowej. W związku z powyższym w ust. 2 zaproponowany został 36 miesięczny okres utrzymania w mocy rozporządzenia w sprawie KRI, również w celu jego odpowiedniej nowelizacji.</p>
Art. 24	<p>Art. 24. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 27 – Informatyzacja, będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi:</p> <p>1) w 2018 r. – 0 mln zł;</p> <p>2) w 2019 r. – 0,35 mln zł;</p>	<p>Zgodnie z art. 50 ust. 4 ustawy o finansach publicznych, konieczne było umieszczenie w projekcie ustawy reguły wydatkowej.</p>

	<p>3) w 2020 r. – 0,95 mln zł; 4) w 2021 r. – 1,10 mln zł; 5) w 2022 r. – 1,10 mln zł; 6) w 2023 r. – 1,10 mln zł; 7) w 2024 r. – 1,10 mln zł; 8) w 2025 r. – 1,10 mln zł; 9) w 2026 r. – 1,10 mln zł; 10) w 2027 r. – 1,10 mln zł; 11) w 2028 r. – 1,10 mln zł.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.</p> <p>3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku, gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, przez:</p> <p>1) ograniczenie działań informacyjnych, o których mowa w art. 12 pkt 4; 2) ograniczenie liczby stron internetowych lub aplikacji mobilnych podmiotów publicznych podlegających monitorowaniu, o którym mowa w art. 12 pkt 2.</p> <p>4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego jest minister właściwy do spraw informatyzacji.</p>	
--	---	--

Warszawa, 14 grudnia 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.996.2018 / 21 /ar

dot.: RM-10-193-18 z 11.12.2018 r.

CEP 11 12 2018

15 -12- 2018

RUP-114514-2018

Pan Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Marek Zagórski
Minister Cyfryzacji

[Handwritten signature]
Piotr Wójcik
L. Wójcik

Sekretariat Departamentu Koordynacji Procesu Legislacyjnego
7 -12-